

مرکز بررسی‌های استراتژیک
CENTER FOR STRATEGIC STUDIES

سخنرانی سالانه ولادیمیر پوتین

۲۰۱۹

(Presidential Address to Federal Assembly 2019)

ویرایش دوم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

عنوان: سخنرانی سالانه ولادیمیر پوتین - ۲۰۱۹

Presidential Address to Federal Assembly 2019

مترجم: علی پیرحیاتی

مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری

کلیه حقوق این اثر متعلق به مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری است.
هر گونه بازنشر این گزارش بدون اجازه کتبی مرکز بررسی‌های استراتژیک ریاست جمهوری ممنوع است.

ضرورت ترجمه گزارش‌های راهبردی

نوشتارها به افکار جهت و افکار به جهان شکل می‌دهند. جهان امروز نیز دربرگیرنده هزاران اندیشکده، مؤسسه مطالعات راهبردی و اتاق‌های فکری است که کارشناسان و تحلیلگران راهبردی را در خود گرد آورده‌اند و با انتشار گزارش‌های راهبردی بر افکار سیاستمداران، بخش خصوصی، رسانه‌ها و جوامع تأثیر می‌گذارند. نزدیک به هفت هزار اندیشکده در جهان وجود دارد که مجموعه گسترده‌ای از دانش راهبردی درباره موضوعات مختلفی از محیط‌زیست تا اقتصاد، روابط بین‌الملل، و مسائل نظامی و امنیتی را منتشر می‌کنند. این مؤسسات هم‌چنین می‌کوشند تا برآوردهای خود از آینده را نیز ارائه کنند و آینده‌پژوهی یکی از مهم‌ترین اقدامات آن‌هاست.

آگاهی یافتن از موضوعات مدنظر اندیشکده‌ها و مؤسسات مطالعات راهبردی در جهان یکی از ضرورت‌های تفکر راهبردی در ایران است. تحلیلگران و استراتژیست‌های ایرانی برای ارائه تحلیل‌هایی که متضمن تأمین منافع ملی باشد به شناخت گزارش‌های اندیشکده‌های خارجی نیازمند هستند. این‌گونه گزارش‌ها هم‌چنین به لحاظ روش‌شناختی نیز گاه حائز اهمیت هستند. پوشیده نیست که هنوز روش‌شناسی پژوهش‌های راهبردی و حتی گاه شیوه نگارش گزارش‌های راهبردی مؤثر نیز در میان بسیاری از اندیشکده‌های ایرانی کاستی‌هایی دارد.

مرکز بررسی‌های استراتژیک با هدف توجه دادن کارشناسان و تحلیلگران کشور، و هم‌چنین جهت اطلاع‌یابی مدیرانی که در معرض مسائل و تصمیم‌گیری‌های راهبردی هستند، نسبت به ترجمه و بنا به مورد انتشار محدود یا عمومی مجموعه‌ای از متون راهبردی اقدام می‌کند. مرکز بررسی‌های استراتژیک اگرچه پیشگفتارهای کوتاهی را به ابتدای این گزارش‌ها می‌افزاید و تلاش دارد تا قرائت تحلیلگران این مرکز از هر گزارش را ارائه نماید، اما مندرجات این گزارش‌ها الزاماً بیانگر دیدگاه‌های مرکز بررسی‌های استراتژیک نیستند. امید است این اقدام به تعمیق تفکر راهبردی کمک نماید. مرکز بررسی‌های استراتژیک از هرگونه نقد و نظر و هم‌چنین دریافت نظرات مخاطبان این مجموعه درباره مندرجات گزارش‌ها استقبال می‌کند. کارشناسان و تحلیلگران هم‌چنین می‌توانند متون راهبردی را که ترجمه و ارائه آن‌ها به جامعه کارشناسان و تحلیلگران راهبردی کشور مناسب است به این مرکز پیشنهاد کنند.

حسام‌الدین آشنا

رئیس مرکز بررسی‌های استراتژیک

سخنرانی سالانه ولادیمیر پوتین در مجمع فدرال روسیه

این سخنرانی در جمع اعضای شورای فدراسیون، نمایندگان مجلس دوما، اعضای هیأت دولت، رؤسای دادگاه قانون اساسی و دادگاه عالی، فرمانداران، سخنگویان مجالس قانون‌گذاری و سایر قوا، رهبران ادیان سنتی، شخصیت‌های اجتماعی از جمله انجمن‌های مدنی منطقه‌ای و همچنین مدیران رسانه‌های مهم، ایراد شد.

رئیس‌جمهور فدراسیون روسیه، ولادیمیر پوتین

متشکرم

خیلی متشکرم

عصر بخیر اعضای شورای فدراسیون، نمایندگان دومای دولتی، شهروندان روسیه

سخنرانی امروز عمدتاً به مسائل مربوط به توسعه اجتماعی و اقتصادی داخلی اختصاص دارد. می‌خواهم بر اهدافی متمرکز شویم که در فرمان اجرایی مه ۲۰۱۸ مشخص شد و جزئیات آن بعدها در پروژه‌های ملی آمد. محتوا و اهداف مشخص شده در این پروژه‌ها، نشان‌دهنده نیازها و انتظارات شهروندان روسیه هستند. مردم در مرکز پروژه‌های ملی قرار دارند. این پروژه‌ها قرار است کیفیتی نوین در زندگی همه اقشار ایجاد کنند. این کار فقط با افزایش ضرباهنگ توسعه روسیه امکان‌پذیر است. این‌ها اهداف بلندمدتی است که برای خودمان تعیین کرده‌ایم.

اما کار برای رسیدن به این اهداف استراتژیک باید امروز آغاز شود. چنانکه بارها گفته‌ام و شما هم به خوبی می‌دانید، همیشه از زمان عقب هستیم. زمانی برای رسیدن به سرعت مطلوب یا هماهنگ شدن با برنامه نداریم. به طور کلی معتقدم که از مرحله تعیین اهداف و مشخص کردن ابزار رسیدن به مقاصدمان عبور کرده‌ایم. صرف‌نظر کردن از اهدافی که تعیین شده‌اند، قابل قبول نیست. البته درست است که اهدافمان چالش‌انگیز هستند. اما پایین آوردن سطح مقتضیات اهداف راه‌حل نیست. چنانکه قبلاً گفته‌ام. در مواجهه با این چالش‌های دشوار باید تلاشمان را بیشتر کنیم. به هر حال، این چالش‌ها همگام با گستره و روند تغییرات جهانی پیش می‌روند. وظیفه ماست که به سمت جلو حرکت کنیم و سرعتمان را افزایش دهیم.

اگر کسی ترجیح می‌دهد در شرایط عادی و بدون چالش کار کند و مسئولیت نپذیرد یا ابتکار عمل نداشته باشد، بهتر است فوراً کنار برود. گاهی حرف‌هایی می‌شنوم مثلاً اینکه «امکان‌پذیر نیست»، «خیلی سخت است»، «سطح معیارها بالاست» و «فایده‌ای ندارد». اگر چنین اخلاقی دارید، بهتر است کنار بروید.

نکته دیگر اینکه نمی‌توانید مردم را گول بزنید. آن‌ها نسبت به ریاکاری، بی‌احترامی و بی‌عدالتی بسیار هشیار هستند و از کاغذبازی و اداره‌بازی خوششان نمی‌آید. برای مردم مهم است که بدانند واقعاً چه کاری انجام می‌شود و چه تأثیری بر زندگی خودشان و خانواده‌شان دارد. البته بعداً نه، همین حالا. ما نباید اشتباهات دهه‌های گذشته را تکرار کنیم و منتظر کمونیسم باشیم. ما باید همین حالا وضعیت را اصلاح کنیم.

بنابراین، کار قوه مجری در تمام سطوح باید هماهنگ، معنادار و پرنرژژی باشد. دولت روسیه باید طراح اصلی پیشرفت باشد. در عین حال، باید تأکید و تکرار کنم: پروژه‌های توسعه ما فدرال نیستند و حتی سازمان‌محور هم نیستند، بلکه ملی هستند. نتایج آن‌ها باید در تمام مناطق فدراسیون روسیه و در هر ناحیه دیده شود. اکثر وظایف خاص ما عملی و مشهود هستند.

بگذارید تأکید کنم: با توجه به سال‌ها تلاش مشترک و نتایج به دست آمده، حالا می‌توانیم منابع مالی هنگفت را (البته هنگفت حداقل در سطح کشور خودمان) کنترل کنیم و آن را یکپارچه سازیم. این منابع بادآورده نیستند. قرضشان هم نگرفته‌ایم. این منابع را میلیون‌ها نفر از شهروندانمان در سراسر کشور به دست آورده‌اند. باید از این منابع برای افزایش ثروت روسیه و رفاه خانواده‌های روسی استفاده کرد.

به‌زودی زود یعنی همین امسال، مردم باید تغییرات به سمت بهبودی را ببینند. ما بر اساس نظرات و ارزیابی‌های آن‌ها در آغاز سال بعد می‌توانیم نتایج اولیه کارمان روی پروژه‌های ملی را ارزشیابی کنیم. به این ترتیب، نتیجه‌گیری‌های مناسب راجع به کیفیت کار و عملکرد در تمام سطوح نیروی اجرایی را به دست می‌آوریم.

همکاران من،

حالا بگذارید برخی موارد خاص اهدافمان را با شما در میان بگذارم. با هدف کلیدی حفاظت از ملت یعنی حمایت همه‌جانبه از خانواده‌ها شروع می‌کنم.

خانواده، فرزندآوری، تجدید نسل و احترام به سالمندان همواره چارچوب اخلاقی نیرومندی برای روسیه و ملت چندقومی آن بوده است. ما تمام توانمان را به کار گرفته‌ایم تا ارزش‌های خانواده را تقویت کنیم و این تلاش در آینده نیز ادامه خواهد یافت. باید مراقب باشیم دستاوردهایمان از بین نرود. این وظیفه مشترک دولت، جامعه مدنی، سازمان‌های مذهبی، احزاب سیاسی و رسانه‌هاست.

روسیه از نظر جمعیت‌شناختی وارد دوره‌های بسیار چالش‌زا شده است. چنانکه می‌دانید، میزان زادوولد در حال کاهش است. چنانکه قبلاً گفته‌ام، علل این امر کاملاً مشهود و ناشی از تلفات انسانی گسترده در کشور ما طی قرن بیستم و در طول جنگ کبیر میهنی و نیز سال‌های پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی است. اما این بدان معنا نیست که باید این وضعیت را بپذیریم و با آن کنار بیاییم. البته که نه.

ما توانستیم روند منفی تغییرات جمعیتی را در اوایل دهه ۲۰۰۰ تغییر دهیم، یعنی هنگامی که کشور در وضعیت بسیار دشواری قرار داشت و به نظر می‌رسید که انجام این کار اصلاً ممکن نیست. به هر حال موفق شدیم و عمیقاً معتقدم که باز هم می‌توانیم پیش برویم و تا اواخر سال ۲۰۲۳ و اوایل ۲۰۲۴ به میزان طبیعی رشد جمعیت برگردیم.

امروز می‌خواهم از مجموعه اقداماتی صحبت کنم که پیشاپیش برای حمایت از خانواده‌ها تدوین شده‌اند.

اول اینکه باید کاری کنیم که بچه‌دار شدن و بزرگ کردن فرزندان باعث نشود خانواده‌ها در معرض فقر قرار بگیرند یا رفاهشان تضعیف شود. چنانکه می‌دانید، اکنون برای دو فرزند اول تا ۱۸ ماهگی یارانه پرداخت می‌شود. یارانه فرزند اول از بودجه فدرال تأمین می‌شود و برای فرزند دوم، خانواده‌ها می‌توانند از یارانه «سرمایه مادرانگی» استفاده کنند. میزان یارانه بستگی به سطح معاش منطقه‌ای فرزند دارد و از ۸۰۰۰ روبل در منطقه بلگورود تا ۲۲۰۰۰ روبل در ناحیه خودگردان چوکوتکا متغیر است، اما به طور متوسط ۱۱۰۰۰ روبل ماهانه به هر فرزند اختصاص می‌یابد. در حال حاضر، این مبالغ به خانواده‌هایی تعلق می‌گیرد که درآمد آن‌ها از ۱/۵ برابر حداقل درآمد معاش بیشتر نباشد. حالا وقت آن رسیده که گام بعدی را برداریم. به نظرم از ۱ ژانویه ۲۰۲۰ این میزان را باید تا دو برابر درآمد معاش به ازای هر عضو خانواده افزایش دهیم. (تشویق)

این درخواست مردم است؛ این درخواست‌ها مستقیماً به دفتر رئیس‌جمهور می‌رسند. این معیار باعث می‌شود خانواده‌های واجد شرایط دریافت مقرری حدود ۵۰ درصد افزایش یابد. حدود ۷۰ درصد خانواده‌های دارای یک یا دو فرزند می‌توانند از کمک‌های دولت برخوردار شوند.

دوم، در حال حاضر سرپرستان کودکان معلول و خود افراد دچار معلولیت از کودکی یک مقرری در حد ۵۵۰۰ روبل دریافت می‌کنند. به نظرم این مقرری باید از ۱ ژوئیه به ۱۰ هزار روبل برسد. (تشویق)

البته متوجه هستم که این مبلغ باز هم اندک است. اما برای خانواده‌های دارای فرزند نیازمند مراقبت، کمکی مضاعف خواهد بود.

سوم، درآمد خانواده‌های روسی هم قطعاً باید افزایش پیدا کند. این کار دشوار نیازمند راه‌حلی جامع است. بعداً مفصل‌تر راجع به این مسئله صحبت می‌کنم. اما نیازمند اقدامات مستقیم هستیم. اول اینکه بار مالیاتی روی خانواده‌ها باید کاهش یابد. مسیر این کار ساده است: فرزندان بیشتر، مالیات کمتر. (تشویق)

به نظرم معافیت مالیاتی املاک برای خانواده‌های پرجمعیت باید افزایش یابد. همچنین پیشنهاد این است که به ازای هر فرزند، خانواده‌ها از مالیات ۵ مترمربع آپارتمان و ۷ مترمربع خانه ویلایی معاف شوند. یعنی مثلاً اگر در حال حاضر ۲۰ مترمربع از یک آپارتمان از مالیات معاف است، این اقدامات جدید باعث می‌شود برای یک خانواده دارای سه فرزند، ۱۵ مترمربع دیگر هم از مالیات معاف شود. در مورد زمین‌های متعلق به خانواده‌های پرجمعیت، پیشنهاد می‌کنم که ۶۰۰ مترمربع از مالیات معاف باشد. به این ترتیب، اکثر زمین‌ها از مالیات معاف هستند. (تشویق)

باید یادآوری کنم که این مزایا هم‌اکنون به مستمری‌بگیران و افراد در آستانه بازنشستگی تعلق می‌گیرد. البته در بسیاری از مناطق روسیه، مزایای مالیاتی محلی برای زمین و املاک در اختیار خانواده‌های بزرگ قرار می‌گیرد. اما وقتی این مزایا در سطح فدرال برنامه‌ریزی شود، به‌طور قطعی در اختیار همه افراد در سراسر کشور قرار می‌گیرد. می‌خواهم از مقامات منطقه‌ای بخواهم که اقدامات مالیاتی بیشتر هم برای حمایت از خانواده‌های دارای فرزند در نظر بگیرند.

چهارم اینکه دولت و بانک مرکزی باید همیشه سیاست کاهش نرخ بهره وام‌های مسکن تا حد ۹ درصد و سپس تا ۸ درصد و پایین‌تر را دنبال کنند. این مسئله در فرمان اجرایی مه ۲۰۱۸ آمده است. در عین حال، اقدامات ویژه حمایتی باید برای خانواده‌های پرجمعیت ارائه شود. برای شروع، پارسال، یک برنامه وام ترجیحی برای خانواده‌های دارای فرزند دوم و بیشتر آغاز شد. نرخ بهره برای این خانواده‌ها ۶ درصد است. مابقی سود را دولت می‌پردازد. با این حال، فقط ۴۵۰۰ خانواده از این مزایا استفاده کردند.

سؤال اینجاست که چرا. خب مشخص است که مردم نسبت به شرایط پیشنهادی کم‌وبیش ناراضی هستند. باز هم معلوم است که چرا. خانواده‌ای که تصمیم می‌گیرد مسکن بخرد، قطعاً برنامه درازمدت یا حداقل میان‌مدت برای یک سرمایه‌گذاری پایدار دارد. اما با این طرح، آن‌ها وام می‌گیرند، شروع به بازپرداخت می‌کنند و یارانه‌های دولتی به پایان می‌رسد. در واقع یارانه‌ها صرفاً در ۳ تا ۵ سال اول پرداخت می‌شود. من نظرم این است که این مزایا در تمام مدت بازپرداخت وام ادامه داشته باشد. (تشویق)

بله البته این کار مستلزم بودجه بیشتری است و هزینه‌ها بالا خواهد رفت. مثلاً به ۷/۶ میلیارد روبل در سال ۲۰۱۹، ۲۱/۷ میلیارد روبل در سال ۲۰۲۰ و ۳۰/۶ میلیارد روبل در سال ۲۰۲۱ نیاز داریم. اما مزایای این طرح بیش از ۶۰۰ هزار خانواده را

پوشش می‌دهد. حتماً باید این وجه را تأمین کنیم. می‌دانیم که چگونه باید آن را تأمین کنیم. این پول در دست ماست و فقط باید آن را در حوزه‌هایی که برایمان اهمیت اساسی دارند، صرف کنیم.

یک راه‌حل دیگر هم بر اساس اقدام مستقیم وجود دارد. با توجه به پایداری و ثبات وضعیت اقتصاد کلان در کشور و رشد درآمدهای دولت، به نظرم می‌شود یک اقدام حمایتی دیگر برای خانواده‌هایی که فرزند سوم و بیشتر دارند در نظر گرفت. پیشنهاد این است که ۴۵۰ هزار روبل مستقیماً از بودجه فدرال برای پوشش دادن مسکن آن‌ها پرداخت کنیم. (تشویق)

نکته مهم این است که به نظرم شروع این پرداخت به صورت عطف به ماسبق از ۱ ژانویه ۲۰۱۹ باشد (تشویق) و مبالغ مربوطه در بودجه امسال محاسبه شود.

بینیم چه داریم. اگر این مبلغ را که می‌توان از آن برای بازپرداخت وام مسکن هم استفاده کرد، به سرمایه مادرانه اضافه کنیم، بیش از ۹۰۰ هزار روبل می‌شود. در بسیاری از مناطق، این مبلغ بخش قابل توجهی از قیمت یک آپارتمان را تشکیل می‌دهد. (تشویق)

می‌خواهم دولت و دوما دولت به این مسئله توجه کنند. اگر لازم باشد، بودجه را باید مطابق این محاسبات تغییر داد. ۲۶/۲ میلیارد روبل دیگر در سال ۲۰۱۹ برای پرداخت این مبالغ نیاز داریم. مبالغ مربوط به سال ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ به ترتیب ۲۸/۶ میلیارد روبل و ۳۰/۱ میلیارد روبل هستند. این‌ها مبالغ هنگفتی هستند اما باید تأمین شوند و همان‌طور که گفتم در حوزه‌های بسیار اساسی صرف شوند.

لازم است به خانواده‌ها امکان بدهیم که نه تنها مسکن آماده بخرند بلکه مسکن خودشان را در زمین خودشان بسازند. همین جا از دولت می‌خواهم با همکاری بانک مرکزی لایحه‌ای را برای ارائه مزایای مالی با کارمزد اندک جهت حمایت از ساخت مسکن خصوصی آماده کنند، چون در حال حاضر ساخت مسکن تحت پوشش وام‌های مسکن نیست. (تشویق)

و نکته آخر که البته مهم است اینکه مالیات بر زمین باید منصفانه باشد. روشن است که ارزش بازار یا ارزش کاداستر یک قطعه زمین ممکن است تغییر کند اما میزان مالیات نباید به طور غیرقابل پیش‌بینی مثل ترن هوایی بالا و پایین برود. در حال حاضر، ما رشد سالیانه میزان مالیات برای املاک مسکونی را به ۱۰ درصد محدود کرده‌ایم. به نظرم همین محدودیت باید برای زمین هم در نظر گرفته شود. (تشویق)

مسئله دیگر اینکه در حال حاضر، شرکت‌های ساخت‌وساز وقتی امکانات و تاسیسات اجتماعی می‌سازند و در اختیار دولت یا شهرداری‌ها قرار می‌دهند، مجبورند مالیات بر درآمد و مالیات بر ارزش افزوده پرداخت کنند. باید این بار را از دوش شرکت‌های ساخت‌وساز برداریم و نوآوری در بخش ساخت‌وساز را تشویق کنیم. با این کار، توسعه شهرها و شهرک‌ها ضرباهنگی تازه می‌گیرد و خانواده‌ها هر چه لازم دارند در نزدیکی خانه‌هایشان خواهند داشت. به این ترتیب، به والدین امکان می‌دهیم تا به راحتی کار کنند و درس بخوانند و شاد باشند و از زندگی خانوادگی‌شان لذت ببرند.

در حال حاضر، در آستانه رسیدن به دسترسی همگانی به مهدکودک‌ها هستیم، اما تا پایان سال ۲۰۲۱ باید مشکل پیش‌دبستانی‌ها را حل کنیم. برای رسیدن به این هدف باید کاری کنیم که ۲۷۰ هزار کودک دیگر از جمله در بخش خصوصی پذیرفته شود و ۹۰ هزار ظرفیت دیگر همین امسال باید ایجاد شود. در بودجه‌های فدرال و منطقه‌ای، باید در یک دوره سه‌ساله، ۱۴۷ میلیارد روبل به این هدف اختصاص یابد. باید اضافه کنم که ثبت‌نام در پیش‌دبستانی، مهدکودک، گرفتن یارانه، مزایا یا تخفیف مالیاتی که قبلاً گفتم و امیدوارم با همکاری شما به آن برسیم، همه و همه باید بدون هیچ‌گونه درخواست اضافی،

کاغذبازی افراطی یا الزام به مراجعه به نهادهای اجتماعی مختلف صورت گیرد. تا پایان سال ۲۰۲۰، تمام خدمات کلیدی دولت باید به شکل فعال ارائه شود به طوری که فرد فقط لازم باشد درخواست خدماتی که لازم دارد را بفرستد و خود سیستم مابقی کارها را به صورت مستقل و خودکار انجام دهد.

می‌خواهم تأکید کنم مجموعه اقداماتی که امروز برای حمایت از خانواده‌ها ذکر کردم، فهرست بلندبالایی از جزئیات کارها نیست بلکه فقط اولویت‌ها را مشخص می‌کند. با توجه به چالش‌های پیش روی جمعیت روسیه، همچنان منابع بیشتر و بیشتری را به این حوزه اختصاص می‌دهیم. از همه شما همکاران از جمله در دولت و مجمع فدرال می‌خواهم که درباره این مسئله فکر کنند و راه حل ارائه دهند. (تشویق)

همکاران، حل کردن مشکلات جمعیتی، افزایش امید به زندگی و کاهش نرخ مرگ‌ومیر مستقیماً به ریشه‌کن‌سازی فقر مربوط هستند. باید یادآوری کنم که در سال ۲۰۰۰، بیش از ۴۰ میلیون نفر زیر خط فقر زندگی می‌کردند. حالا حدود ۱۹ میلیون نفر هستند، اما باز هم زیاد است. با این حال، در یک دوره زمانی این تعداد به ۱۵ میلیون کاهش یافت و حالا دوباره کمی افزایش یافته است. ما حتماً باید روی این موضوع یعنی مقابله با فقر متمرکز شویم.

علاوه بر این، باید توجه داشت که افراد مواجه با مشکلات مالی جدی، فقط آن‌هایی نیستند که رسماً زیر خط فقر زندگی می‌کنند. این افراد مجبورند از ضروریات زندگی‌شان مثل لباس‌ها، درمان و حتی غذا بگذرند. باید افرادی را که اغلب با فقر مواجه هستند، در نظر داشته باشیم، مثلاً خانواده‌های پرجمعیت، خانواده‌های تک‌والدی، خانواده‌های دارای عضو معلول، و نیز مستمری‌بگیران تنها و افرادی که نمی‌توانند کار مناسب پیدا کنند چون ظرفیت وجود ندارد یا شرایط لازم را ندارند. فقر، نه فقط در کشور ما بلکه در جهان عوامل گوناگونی دارد، اما همیشه اصطلاحاً روی سر فرد خراب می‌شود و آینده او را تباه می‌کند. دولت باید به مردم کمک کند و آن‌ها را از موقعیت‌های دشوار زندگی خارج کند. تجربه برخی از مناطق نشان می‌دهد که می‌توان کارهای مؤثری در این زمینه انجام داد. برخی از این مناطق را نام می‌برم: کالوگا، اولیانوفسک، تومسک، وولوگدا، و نیژنی نووگورود و البته تعدادی از مناطق دیگر روسیه. تجربه آن‌ها نشان می‌دهد که قراردادهای اجتماعی-به‌اصطلاح- می‌توانند سازوکاری مؤثر برای چنین حمایتی باشند.

این سازوکار چیست و چگونه کار می‌کند؟ دولت به افراد کمک می‌کند شغل پیدا کنند و مهارت‌هایشان را ارتقا دهند. دولت منابع مالی برای خانواده‌ها تأمین می‌کند تا یک مزرعه خانوادگی ایجاد کنند یا کسب‌وکار کوچکی راه بیندازند و البته منابع هنگفت مالی در حد ده‌ها هزار روبل برای این مسئله وجود دارد. باید تأکید کنم که طرح‌های حمایتی برای رفع نیازهای هر داوطلب خاص، تنظیم می‌شود. تخصیص این منابع تعهداتی برای دریافت‌کنندگان ایجاد می‌کند: آن‌ها باید آموزش ببینند، در موضوع مورد نظر شغل پیدا کنند و برای خانواده و فرزندان‌شان، درآمد ثابت داشته باشند. چنین سازوکاری در همه کشورها وجود دارد و بسیار کارآمد است. قراردادهای اجتماعی می‌تواند زندگی کسانی را که واقعاً داوطلب آن هستند، تغییر دهد.

برآورد می‌شود که بیش از ۹ میلیون نفر در یک دوره پنج‌ساله از این اقدامات حمایتی بهره‌مند می‌شوند. از دولت می‌خواهم به مناطقی که در ایجاد قراردادهای اجتماعی فعال هستند، کمک کند و در زمینه سازوکارهای تأمین مالی مشترک با آن‌ها همکاری کند.

نکته دیگر اینکه هم‌اکنون افراد و خانواده‌های زیادی هستند که بنا به اهداف مختلف وام می‌گیرند، از جمله وام‌های مصرف‌کننده. البته وام‌گیرندگان باید از تعهدات خود آگاه باشند و بار مالی زیادی برای خود ایجاد نکنند، چون هر اتفاقی ممکن

است بیفتند: افراد ممکن است شغل خود را از دست بدهند یا مریض شوند. در این صورت، آخرین راهکار، تحت فشار گذاشتن افراد خواهد بود و البته از نظر اقتصادی بی‌فایده است. لذا تضمین‌های حقوقی بیشتری برای حفاظت از افراد نیاز است. پیشنهاد می‌کنم بر اساس بحث اخیری که در کازان داشتیم، طرح «امهال وام» را تدوین کنیم تا افرادی که درآمدشان را از دست می‌دهند بتوانند بازپرداخت وام مسکن را به حال تعلیق درآورند. آن‌ها باید فرصت داشته باشند تا خانه‌شان را اگر تنها ملکشان است، حفظ کنند و بازپرداخت وام را به تأخیر بیندازند. (تشویق)

این کار ساده‌ای نیست و باید توجه کنیم که درعین حال که از مردم حمایت می‌کنیم، نهادهای مالی هم با این کار نباید آسیب ببینند. به‌هر حال می‌توان این کار را انجام داد.

من همچنین از بانک مرکزی روسیه و نهادهای مجری قانون می‌خواهم تا در بخش وام‌دهی خرد، بدون فوت وقت به حل و فصل امور بپردازند و از مردم در مقابل کلاهبرداری و اخاذی توسط وام‌دهندگان فاسد دفاع کنند.

باید تأکید کنم درعین حال که به دنبال مقابله با فقر و گسترش شبکه تأمین اجتماعی هستیم، باید به یکایک خانواده‌های نیازمند توجه کنیم و مشکلات آن‌ها را دریابیم. نباید چنین باشد که به صرف اینکه شرایط زندگی یک نفر، کمی با معیارهای یک طرح مغایر است، از ارائه کمک به او امتناع کنیم.

و البته ضروری است که در هر مورد خاص، مراقب و دقیق باشیم. به عنوان مثال - که البته مثال خوبی برای کار ما نیست - باید نمونه‌ای را به شما بگویم: مستمری‌ها امسال بر اساس طرح اصلاحات مستمری تغییر کردند. اما اگر درآمد یک مستمری‌بگیر از میزان درآمد معاش بیشتر باشد، پرداخت‌های تأمین اجتماعی دیگر به اندازه قبل نیست. این پرداخت‌ها، یا به کلی لغو شده یا کاهش یافته است. یعنی در واقع، مستمری‌ها اصلاً افزایش نیافته یا اینکه بسیار کمتر از انتظار مستمری‌بگیران بوده است. خیلی افراد احساس می‌کنند سرشان کلاه رفته و البته حق هم دارند. احتمالاً خیلی از کسانی که اینجا نشسته‌اند می‌فهمند چه می‌گویم. (تشویق) ما با استفاده از بودجه منطقه‌ای و بودجه فدرال، پرداخت‌هایی انجام دادیم تا افراد به سطح حداقل معاش برسند. همچنین تعدیل‌هایی را بر اساس میزان تورم و هزینه‌های معاش انجام دادیم. بعد این پرداخت‌ها را متوقف کردیم.

لازم بود که همه موارد جزئی را در نظر بگیریم، اما این کار انجام نشد. البته دیگر نباید اجازه دهیم چنین اتفاقی بیفتد. این بی‌عدالتی که قطعاً منصفانه نیست، باید فوراً رفع شود. از امسال، میزان مستمری‌ها و پرداخت‌های ماهیانه باید به طور کلی بالاتر از حداقل معاش مستمری‌بگیران باشد که هر سال تعیین می‌شود. (تشویق) به عبارت دیگر، دولت ابتدا باید مستمری‌ها را به سطح معاش برساند و بعد از آن در مستمری‌ها و پرداخت‌های ماهیانه تغییراتی ایجاد کند. پرداخت‌های ماه‌های اول امسال باید مورد محاسبه مجدد قرار گیرد و افراد باید به پولی که حقشان است و نگرفته‌اند، برسند. (تشویق)

باید خاطرنشان کنم که همه کسانی که در حوزه اجتماعی کار می‌کنند یا به دولت و سازمان‌های تابعه می‌پیوندند تا به مردم کمک کنند و مشکلات ضروری آن‌ها را حل کنند، باید از بالاترین معیارهای حرفه‌ای برخوردار باشند. معتقدم در همه موارد، این مسئله صادق است. البته کار پیچیده‌ای است. همه ما متوجه هستیم که سروکار داشتن با مردم هر روز از صبح تا شب واقعاً دشوار است. اما وقتی این شغل را دارید باید بدانید که ضروری است مردم را درک کنید، بدانید چه احساسی دارند، با آن‌ها همدلی کنید، دغدغه‌های آن‌ها را بفهمید و به خودتان اجازه ندهید نسبت به مردم، چه زبانی و چه عملی، رفتار پرخاشگرانه یا نامحترمانه داشته باشید. از شما می‌خواهم این نکته را فراموش نکنید. (تشویق)

همکاران،

موضوع مهم دیگر، بهداشت و سلامت است. می‌دانم که از یک سو، وضعیت کنونی رو به بهبود است و دسترسی به درمان ارتقا یافته است. با این حال، خیلی از مردم راضی نیستند. دلایلش هم روشن است. قاعدتاً مردم نظام سلامت را بر اساس مؤلفه اصلی آن یعنی مجتمع‌های درمانی و پایگاه‌های بهداشت قضاوت می‌کنند. مردم از کار این نهادها شاکی هستند. آن‌ها اغلب باید چند روز صبر کنند تا توسط متخصص ویزیت شوند و از طرف دیگر، نمی‌توان آزمایش‌های لازم را به صورت رایگان و فوری انجام داد. افراد در نقاط دورافتاده حتی به پزشکان و پرستاران دسترسی ندارند. بله، تعداد پایگاه‌های بهداشت و واحدهای درمانی سیار طبق آمار رو به افزایش است، اما برای مردم در مناطقی که این امکانات وجود ندارد، این آمار به چه کار می‌آید؟ می‌خواهم تأکید کنم که تا پایان سال ۲۰۲۰، خدمات درمانی باید برای همه در تمام مناطق دارای جمعیت در سراسر روسیه بدون استثنا یعنی برای تمام شهروندان صرف‌نظر از محل اقامتشان قابل دسترسی باشد. (تشویق) برای اطلاع شما باید بگویم ۱۵۹۰ مجتمع درمانی و پایگاه بهداشت دیگر قرار است در سال ۲۰۱۹-۲۰۲۰ ساخته یا بازسازی شود و امیدوارم این کار به خوبی انجام شود.

در حال حاضر، چند منطقه در حال اجرای طرح «مجتمع درمانی مقرون به صرفه» هستند. در نتیجه، زمان انتظار برای دریافت نوبت و ویزیت پزشک به طور میانگین، به یک سوم یا یک چهارم می‌رسد. من از این نوع مجتمع‌های درمانی بازدید کرده‌ام و عملکرد آن‌ها بسیار خوب است. شرایط بسیار بهتری برای افراد دارای معلولیت و افراد دارای فرزند ایجاد شده است. متأسفانه تعداد این نوع مجتمع‌های درمانی بسیار اندک است و در اکثر مناطق، چنین مجتمع‌هایی وجود ندارد. با توجه به تجربیات برتر منطقه‌ای - تکرار می‌کنم، تجربیات برتر منطقه‌ای وجود دارند - همین جا از دولت می‌خواهم تا استانداردهای مجتمع‌های درمانی مقرون به صرفه و مقررات مجوزدهی آن‌ها را تا پایان سال تدوین کند. سال بعد باید با مناطق همکاری کنید تا سازوکارهایی را اجرا کنیم که به مدیران و کارکنان بهداشت و سلامت انگیزه می‌دهد تا کیفیت کارشان را ارتقا دهند. اول اینکه تمام مجتمع‌های درمانی اطفال باید مطابق استانداردهای جدید تا سال ۲۰۲۱ کاملاً روزآمدسازی شوند. لطفاً توجه کنید که عبارت «مجتمع درمانی مقرون به صرفه» نباید شما را گول بزند. مهم این است که مردم نگاه محترمانه و همدلانه دولت نسبت به سلامتشان را احساس کنند.

کاربرد فناوری اطلاعات در بهداشت و سلامت باعث دسترسی بیشتر به خدمات می‌شود. ارتباط اینترنتی بین نهادهای درمانی، داروخانه‌ها، پزشکان و بیماران باید طی سه سال آینده ارتقا یابد. باید اضافه کنم که هیئت‌های ارزیابی درمانی تأمین اجتماعی باید وارد این شبکه دیجیتال شوند تا سالمندان، افراد دارای معلولیت و خانواده‌های دارای فرزند از لیست انتظار خارج شوند و نیاز به تولید مدارکی که اغلب بی‌فایده هستند، از بین برود. (تشویق)

در بخش مراقبت‌های اولیه، دچار کمبود پرسنل هستیم. برای حل این مشکل، اقدامات جامع برای توسعه آموزش پزشکی همراه با تدابیری برای بازده فوری باید انجام شود. در این مورد، پیشنهاد می‌کنم محدودیت‌های سنی برای طرح پزشکان روستایی برداشته شود، (تشویق) به طوری که متخصصان با سن بیش از پنجاه هم بتوانند هنگام انتقال به مناطق روستایی یا شهرهای کوچک، از نظام «یکبار پرداخت» استفاده کنند، یعنی ۱ میلیون روبل برای پزشکان و ۵۰۰ هزار روبل برای بهیاران. (تشویق)

پیچیده‌ترین عمل‌های جراحی با استفاده از پیشرفته‌ترین تجهیزات در حال حاضر نه تنها در مراکز فدرال بلکه در مراکز منطقه‌ای انجام می‌شود. در عین حال، دوره نقاهت نیز بسیار مهم است. ما هرگز سیستمی برای دوره نقاهت نداشته‌ایم، اما باید شروع کنیم. کارهای زیادی در این بخش باید انجام شود. به نظرم با تأسیس دو مرکز برای کودکان با کیفیت جهانی شروع کنیم و کار را ادامه دهیم، همان‌طور که در مورد مراکز پیرازایشی عمل کردیم.

در سخنرانی پارسال، طرحی برای مقابله با سرطان پیشنهاد دادم. حداقل یک تریلیون روبل طی شش سال آینده به این طرح اختصاص می‌یابد. (تشویق) این طرح شامل ارائه خدمات درمانی به‌موقع، کارآمد و در دسترس با استفاده از فناوری‌های پیشرفته‌ای است که در اکثر موارد مؤثر هستند. با این طرح، افراد می‌توانند بر این بیماری خطرناک چیره شوند. در حال حاضر، میزان بهبودی برای کودکان مبتلابه سرطان خون بیش از ۸۰ درصد و برای انواع خاصی از سرطان بیش از ۹۰ درصد است. همین چند سال پیش، در اواسط دهه ۱۹۹۰، این بیماری تقریباً درمان‌ناپذیر بود و فقط ۱۰ تا ۲۰ درصد کودکان نجات پیدا می‌کردند. روسیه در آن زمان فاقد فناوری و نیز توانمندی‌های لازم بود. در بسیاری از موارد، تنها راه، مراجعه به کلینیک‌های خارجی بود. کسانی که توان مالی‌اش را داشتند این کار را می‌کردند.

ما می‌دانستیم که این وضعیت چقدر اسفبار است و این مسئله باعث شد بر درمان سرطان کودکان متمرکز شویم و با استفاده از توانمندی‌های ایجاد شده از سوی مؤسسات پژوهشی و نظام بهداشت و سلامت، بخش آنکوه‌ماتولوژی را توسعه دادیم و با شرکای خارجی فعالانه همکاری کردیم و به نتایج خوبی رسیدیم (حتی برخی پزشکان از آلمان به مسکو آمدند و مدت زیادی اینجا بودند و هنوز هم هستند).

ما کارمان را ادامه می‌دهیم تا نظام مراقبت سرطان را بازسازی کنیم. تشخیص زودهنگام از اهمیت اساسی برخوردار است. در واقع ما سیستم غربالگری و معاینات منظم را احیا کرده‌ایم. این سیستم باید شامل غربالگری سرطان هم باشد. و البته باید اجباری شود. افراد باید این امکان را داشته باشند که از راه دور نوبت بگیرند و زمان مناسبی از جمله غروب‌ها و روزهای تعطیل برای مراجعه به درمانگاه انتخاب کنند تا معاینات را بتوان بدون مشکل جلو برد.

نکته بعد اینکه طی چند سال آینده باید ترکیبی از سلامت و خدمات اجتماعی داشته باشیم. بنابراین باید سیستم یاری‌رسانی به افراد نیازمند کمک درازمدت در مراکز درمانی یا خانه را احیا کنیم، این سیستم را با نیازهای خانواده‌ها و افراد خاص هماهنگ کنیم و نیازهای روزانه افراد را با تخصیص پرستار یا مراقب یا آموزش دادن مهارت‌های درمانی یا سایر مهارت‌های ضروری به بستگان رفع کنیم. اجرای این اصول یاری‌رسانی گیرنده‌محور سال گذشته در مناطق ولگوگراد، کوستروما، نووگورود، پسکوف، ریازان و تولا آغاز شد. در یک چارچوب زمانی چهارساله ما باید این اقدامات را در سراسر کشور اجرا کنیم.

مراقبت تسکینی، نه فقط دغدغه‌ای درمانی، بلکه دغدغه‌ای اجتماعی، عمومی و اخلاقی است. طبق اطلاعات موجود، حدود ۸۰۰ هزار نفر در این زمینه نیازمند کمک هستند و برخی آمارهای غیررسمی نشان می‌دهد این تعداد حدود یک میلیون نفر است. همان‌طور که می‌دانید، در ماه ژانویه از یک مرکز طب تسکینی مخصوص کودکان در سن پترزبورگ بازدید کردم و این مسئله مورد بحث قرار گرفت. اطلاع دارم که دومای دولتی دومین جلسه بررسی اصلاحات قانون‌گذاری راجع به مراقبت تسکینی را آغاز کرد. امیدوارم این قانون هر چه سریع‌تر تکمیل شود. سپس اجرای آن را مورد نظارت قرار می‌دهیم تا بتوانیم فوراً اصلاحات را انجام دهیم و دیدگاه‌های همه افراد دخیل در ارائه مراقبت تسکینی یعنی مردم، پزشکان، پرستاران، نهادهای مذهبی و خیرین را در نظر بگیریم.

همکاران من، مردم درخواست‌های زیادی در حوزه مسائل امنیت زیست‌محیطی دارند. احتمالاً آزردهنده‌ترین مسئله، پسماند شهری است. اگر به خاطر داشته باشید، این موضوع اولین بار در یکی از برنامه‌های «خط مستقیم» من مطرح شد. بله ما شاید حدود صد سال باشد که مشکلات دفع زباله را نادیده گرفته‌ایم و توجه کافی به آن نداریم. خیلی از گورستان‌های پسماند بیش از ظرفیتشان زباله دارند چون ده‌ها سال است که پسماندها در آنجا انباشت می‌شود. این گورستان‌ها به تپه‌های واقعی زباله در نزدیکی مناطق مسکونی تبدیل شده‌اند.

ضمناً دوست دارم بدانم چطور مجوز ساخت محله‌های مسکونی را در نزدیکی این گورستان‌ها و تپه‌ها صادر کردید. آیا فکر اینجا را نکرده بودید؟ خب باید فکرش را می‌کردید. خطاب من به همه نمایندگان و مقامات در تمام سطوح است: اینکه وانمود کنید هیچ اتفاقی نمی‌افتد و نیازهای مردم را نادیده بگیرید و پشت گوش بیندازید، مطلقاً قابل قبول نیست. البته این مسائل پیچیده هستند، اما برای مسائل پیچیده هم باید راه‌حلی ارائه داد. (تشویق)

امسال برخی مناطق، یک سیستم جدید مدیریت زباله‌های جامد شهری را به کار گرفتند. اما اگر تنها تغییر، افزایش هزینه‌های انتقال زباله باشد، خب این دیگر راه‌حل نیست، بلکه مردم‌فریبی است. مردم باید بدانند که پولشان را دارند بابت چه چیزی می‌دهند و چه تغییرات واقعی‌ای رخ می‌دهد. باید در این حوزه، نظم جدیدی برقرار کرد تا از کارهای مشکوکی که از روی بی‌مسئولیتی انجام می‌شود و منافع کلانی که با انتقال زباله به مکان‌های متفرقه به جیب سودجویان می‌رود، جلوگیری شود. ما باید یک سیستم پیشرفته و ایمن مدیریت، بازیافت و دفع زباله تدوین کنیم. جالب است که پارسال مجبور شدم شخصاً در برخی مسائل دخالت کنم. ناچار شدم چندین بار با وزیر کشور و دفتر دادستان صحبت کنم. مسئله عجیبی که می‌دانید و می‌خواهم باز هم بگویم این است که تقریباً هیچ پیشرفتی نداشتیم تا اینکه دستور دادم یک گارد امنیتی، کنترل آنجا را به دست بگیرند و ورود و خروج را کنترل کنند. این تنها راه ممکن بود، چون این شرکت‌های مشکوک یا به اصطلاح «شب‌گریز» به سودهای کلان دست می‌یابند و بعد شرکتشان را تعطیل می‌کنند.

من از جبهه خلق روسیه می‌خواهم تا نظارت عمومی مؤثرتری با استفاده از بازرسان عمومی محیط‌زیست در این زمینه اعمال کند. گزارش‌های آن‌ها مبنی بر هرگونه تخلف باید از سوی مقامات در نظر گرفته شود و اقدامات مقتضی انجام شود. در دو سال آینده، ۳۰ گورستان بزرگ زباله و طی شش سال آینده، مابقی این گورستان‌ها در نزدیکی شهرها باید تعطیل و منتقل شود. درعین حال، لازم است که سهم پالایش زباله را از ۸ تا ۹ درصد کنونی به ۶۰ درصد برسانیم تا میلیون‌ها تن زباله جدید انباشت نشود.

ضروری است الزامات زیست‌محیطی سختگیرانه‌تری خصوصاً در مورد خدمات زیرساختی و بخش انرژی و حمل‌ونقل اعمال کنیم. به طور خاص، از نهادهای مسئول می‌خواهم تا نقش فعال‌تری در پروژه‌های گازسوز کردن اتومبیل‌ها داشته باشند و روی شکل‌گیری شبکه‌ای از جایگاه‌های سوخت و سیستم‌های سوخت‌رسانی بر پایه گاز طبیعی مایع سرمایه‌گذاری کنند. ما این منبع را بیش از هر کشور دیگری در اختیار داریم. در واقع، این پروژه‌ای پیچیده و پرهزینه است، اما باید انجام شود زیرا سود آن نه تنها به نهادها بلکه به مردم هم می‌رسد.

نتایج مثبت استفاده از تکنولوژی‌های مقرون‌به‌صرفه در صنایع و تدوین استانداردهای زیست‌محیطی سختگیرانه را باید ساکنان مراکز صنعتی بزرگ کشور خصوصاً ۱۲ شهری که در سخنرانی سال ۲۰۱۸ ذکر کردم، احساس کنند. این مراکز باید

نهایتاً از منطقه خطر فاجعه زیست‌محیطی خارج شوند. در طول شش سال آینده، میزان آلودگی هوا باید بیش از ۲۰ درصد کاهش یابد.

ضروری است که شرکت‌های صنعتی و سایر شرکت‌های مسئول این کار به‌دقت مورد نظارت قرار گیرند و گام‌هایی که باید بردارند تا آسیب زیست‌محیطی را به حداقل برسانند، مشخص شود و همه این موارد در قانون محدودیت آلودگی بیاید تا کسی وسوسه نشود که از انجام این کار طفره رود. خوب می‌دانم که با چه وضعیتی روبرو هستیم. می‌دانم که لایبست‌های بانفوذ تلاش می‌کنند پیش‌نویس این قانون را تا آنجا که می‌توانند به تعویق بیندازند. استدلال‌هایشان را هم به خوبی می‌دانم: نیاز به حفظ شغل‌ها و موقعیت پیچیده اقتصادی.

اما نمی‌توانیم این وضعیت را تا ابد ادامه دهیم. یعنی نباید ادامه دهیم. باید توجه داشته باشیم که در این نوع تصمیمات، باید منافع مردم روسیه را در نظر بگیریم، نه منافع شرکت‌ها یا منافع برخی افراد را. همکاران من، لطفاً این قانون را در جلسات بهار تصویب کنید. (تشویق)

یافتن راه‌حل برای مشکلات زیست‌محیطی، وظیفه پژوهشگران و صنعت‌گران ماست. همه ما در این مورد مسئول هستیم. خصوصاً از جوانان می‌خواهم تا نقش فعال‌تری در این زمینه داشته باشند. ما باید کشوری امن از نظر زیست‌محیطی را به نسل‌های آینده بسپاریم و از توانمندی‌های طبیعی کشور و نیز مناطق حفاظت‌شده آن محافظت کنیم. امسال چند پارک ملی جدید در جمهوری داغستان، کومی و یاقوتستان، سرزمین آلتای و چلیابینسک افتتاح می‌شود. باید توجه‌تان را به این نکته جلب کنم که خیلی از مناطق حفاظت‌شده هنوز مرزهای مشخصی ندارند و نظارتی بر آن‌ها صورت نمی‌گیرد.

من به وزارت منابع طبیعی دستور دادم تا یک بازرسی جامع انجام دهد. تمام پناهگاه‌ها باید در کاداستر ثبت شود. همچنین باید قانونی تدوین شود که طبق آن توریسم زیست‌محیطی بدون تصرف زمین‌ها، جنگل‌زدایی یا ساخت‌وسازهای بزرگ در منابع طبیعی امکان‌پذیر باشد. طبعاً باید منافع اهالی محلی را در نظر بگیریم اما باید همه این مشکلات به‌صورت یکپارچه حل شوند. همکاران من، تعداد دانشجویان اهل شهرهای کوچک و نقاط دورافتاده که در بهترین دانشگاه‌های مسکو و مناطق دیگر تحصیل می‌کنند در حال افزایش است. طبق ارزیابی‌های بین‌المللی، دانش‌آموزان ابتدایی، راهنمایی و متوسطه ما استعداد خوبی در زمینه علوم انسانی و علوم طبیعی دارند. خودمان هم بر اساس نتایج آزمون‌ها و مسابقات مختلف دانش‌آموزی این امر را مشاهده می‌کنیم. همه این‌ها نشان‌دهنده تغییرات کیفی در آموزش و پرورش ماست.

با این حال، علی‌رغم این دستاوردها نباید مشکلات مشهود در این حوزه حیاتی را نادیده بگیریم. سهم مدارس برخوردار از امکانات مدرن از ۱۲ درصد در سال ۲۰۰۰ (فقط ۱۲ درصد) به ۸۵ درصد در سال ۲۰۱۸ رسید. اما حتی امروز هم ۲۰۰ هزار کودک هنوز به مدارس می‌روند که سیستم گرمایشی و آب‌وفاضلاب مناسب ندارند. بله این تعداد کمتر از ۱/۵ درصد کودکان دانش‌آموز است، اما وقتی والدین آن‌ها این وضعیت را می‌بینند، هر حرفی راجع به عدالت و فرصت‌های مساوی تنها آن‌ها را آزار می‌دهد. می‌خواهم مقامات مناطقی که در آن‌ها هنوز مدارس دارای تجهیزات ناکافی وجود دارد، توجه کنند. این مشکل را می‌توان ظرف دو سال به صورت کامل حل کرد. ما می‌توانیم این کار را انجام دهیم. می‌دانم که دولت روی آن کار می‌کند و تصمیمات خاصی می‌گیرد. از شما می‌خواهم از مناطقی که منابع ندارند، حمایت کنید. (تشویق)

وقتی در سال ۲۰۰۶، ارائه خدمات اینترنتی به مدارس را شروع کردیم، تکنولوژی کاملاً تفاوت داشت. می‌دانید که نوعی انقلاب تکنولوژیک روی داده است. در آن زمان پیشرفت خوبی داشتیم. اما در حال حاضر، آن تکنولوژی دیگر قدیمی به حساب

می‌آید و باید اقدامات دیگری انجام شود. تا پایان سال ۲۰۲۱ همه مدارس روسیه باید نه فقط به اینترنت بلکه به اینترنت پرسرعت دسترسی داشته باشند. شاید یادتان باشد که در سال ۲۰۰۶ وقتی مدارس به اینترنت متصل می‌شدند، سرعت پیشنهادی ۱۲۸ کیلوبیت در ثانیه بود. حالا به سرعت ۵۰ مگابیت یا ۱۰۰ مگابیت در ثانیه که حداقل ۴۰۰ بار بالاتر است نیاز داریم. این سرعت به کودکان ما کمک می‌کند تا به درس و صحبت معلمان برجسته و همچنین به مسابقات و المپیادها دسترسی داشته باشند؛ به آن‌ها امکان می‌دهد تا توانمندی‌های خود را به طور قابل توجه افزایش دهند و همراه با همسالانشان در سایر مناطق و کشورها به پروژه‌های آنلاین بپیوندند. محتوای برنامه‌های آموزشی هم باید تغییر کند. استانداردها و طرح‌های ملی باید حاوی اولویت‌های توسعه علم و تکنولوژی در کشور باشد و فهرست کتب پیشنهادی فدرال باید شامل بهترین کتاب‌ها باشد.

البته منابع انسانی مهم‌ترین مسئله است. چند دقیقه پیش راجع به توسعه طرح پزشکان روستایی صحبت کردم. به نظرم طرح مشابهی هم در زمینه آموزش به نام معلمان روستایی باید آغاز شود. (تشویق)

معلمانی که تصمیم می‌گیرند به شهرهای کوچک‌تر و روستاها بروند، بر اساس نظام «یک‌بار پرداخت» یک میلیون روبل می‌گیرند.

ما باید به طور مداوم روی تقویت فضای کلی آموزش و فرهنگ کار کنیم. مراکز فرهنگی آموزشی در کالینینگراد، کمروف، ولادی‌وستوک و سواستوپول حداکثر تا سال ۲۰۲۳ افتتاح می‌شوند. سالن‌های تئاتر و موزه‌های پیشرو در این مراکز تأسیس می‌شود و یک سال بعد، شعبه‌هایی از دانشکده‌های هنر در آنجا آغاز به کار خواهد کرد. خصوصاً در مناطقی که تعداد زیادی افراد مستعد و متمهد در حال کار هستند، مردم مصرانه خواهان محیط فرهنگی غنی‌تر هستند.

به نظرم کمک به طرح‌های فرهنگی محلی یعنی پروژه‌های مربوط به تاریخ محلی، صنایع دستی و حفاظت از میراث تاریخی اقوام ما باید گسترش یابد. مثلاً می‌توان با استفاده از بودجه پژوهانه‌های ریاست جمهوری، مبالغ بیشتری را به این امر اختصاص داد. علاوه بر این، از پروژه ملی «فرهنگ»، بیش از ۱۷ میلیارد روبل را به ساخت و بازسازی باشگاه‌های فرهنگی روستایی و بیش از ۶ میلیارد روبل را به حمایت از مراکز فرهنگی در شهرهای کوچک روسیه اختصاص خواهیم داد.

باید یادآوری کنم که نهادهای درمانی و آموزشی از مالیات بر درآمد معاف هستند، اما فقط تا ۱ ژانویه ۲۰۲۰. به نظرم این معافیت باید دائمی باشد و موزه‌های منطقه‌ای و شهری، سالن‌های تئاتر و کتابخانه‌ها را هم شامل شود. (تشویق)

این معافیت به این نهادها امکان می‌دهد حدود ۴ میلیارد روبل بودجه اضافی در اختیار داشته باشند و آن را روی توسعه یا افزایش دستمزد سرمایه‌گذاری کنند. بالاخره اینکه چنین اقدامی باعث تشویق سرمایه‌گذاری خصوصی روی نهادهای فرهنگی محلی می‌شود.

همکاران من، اینجا از مقامات مناطق می‌خواهم تلاش کنند تا دستمزدهای بخش آموزش، بهداشت، فرهنگ و سایر بخش‌های عمومی با دستمزد میانگین در اقتصاد آن منطقه خاص هماهنگ باشد. همکاران من، این خیلی مهم است. من در همه نشست‌ها در این مورد صحبت می‌کنم. نباید استاندارد را پایین بیاوریم. درعین حال، دستمزد میانگین در اقتصاد هم باید افزایش یابد. بیش از ۴۰ میلیون نفر که در بخش دولتی و دفاعی بازنشسته شده‌اند و مستمری‌بگیر هستند، دستمزد ثابت می‌گیرند. این دستمزدها حداقل پا به پای میزان تورم باید افزایش یابد. من از دولت می‌خواهم که این نکته را مد نظر داشته باشد.

بیش از ۷۰ میلیون نفر در بخش تولید، کشاورزی یا خدمات کار می‌کنند یا صاحبان کسب‌وکارهای کوچک هستند. اقتصاد کشور روسیه مستقیماً بر درآمد و رفاه این افراد و نیز اطمینان آن‌ها به آینده متکی است. راه اصلی برای دستیابی به افزایش مداوم دستمزدها عبارت است از ارتقای کیفیت شغلی، گسترش بازار آزاد و افزایش شغل‌های دارای درآمد بالا در تمام مناطق در هر دو حوزه شغلی سنتی و جدید. رشد اقتصادی بالا نقش بسیار حیاتی دارد. این تنها راه برای غلبه بر فقر و تضمین افزایش مداوم و محسوس درآمد است. این کلید موفقیت است. در همین سال ۲۰۲۱، میزان رشد اقتصادی روسیه باید به بیش از ۳ درصد برسد و بعد از آن هم بالاتر از میانگین جهانی باشد. این هدف را نباید کنار گذاشت.

دولت و بانک مرکزی باز هم موظف هستند نرخ تورم را هدف بگیرند. قبلاً هم این را گفته‌ام و می‌دانیم که وقتی منابع مالی پروژه‌های ملی را تأمین کردیم، توانستیم بر تورم غلبه کنیم. این نتیجه، دور از انتظار نبود و حالا باید تلاش کنیم تا وضعیت به حالت عادی برگردد. ما می‌توانیم این کار را انجام دهیم. چنان‌که گفتم، دولت و بانک مرکزی باید سخت تلاش کنند تا میزان تورم افزایش نیابد و محیطی مطلوب از نظر اقتصاد کلان ایجاد کنند تا رشد کلی تسهیل شود. صندوق ذخیره ما هم در وضعیت مطلوبی است.

خبر خوبی برای شما دارم. برای اولین بار، ذخایر ما نه تنها بدهی‌های ملی را که بسیار اندک است، بلکه بدهی‌های خصوصی را هم پوشش می‌دهد. این وجوه در حال استفاده هستند و سرمایه‌گذاری «صندوق رفاه ملی» هم درآمد بودجه‌ای ایجاد می‌کند. بنابراین، اینجا می‌خواهم کسانی را خطاب قرار دهم که مدام از دولت و وزارتخانه‌های مالی و اقتصادی انتقاد می‌کنند و می‌گویند پول‌ها چه شد و کجا سرمایه‌گذاری کردید. ما هدفی تعیین کردیم تا به سطح خاصی برسیم و بعد از آن، بتوانیم از این وجوه استفاده کنیم، البته با احتیاط به طوری که هیچ اختلالی در اقتصاد کلان ایجاد نشود. ما در آستانه رسیدن به این سطح هستیم و داریم استفاده از این وجوه را آغاز می‌کنیم. وجوه حاصل از این سرمایه‌گذاری‌ها، وارد بودجه فدرال می‌شود. در سال ۲۰۱۸، وجوه حاصل از سرمایه‌گذاری‌های صندوق رفاه ملی به میزان ۷۰ میلیارد و ۵۰۰ میلیون روبل به بودجه اضافه شد.

برای رسیدن به میزان رشد بالا همچنین باید مشکلات سیستمی در اقتصاد را حل کنیم. چهار اولویت را اینجا ذکر می‌کنم. اولین اولویت، بهره‌وری نیروی کار خصوصاً بر پایه تکنولوژی‌های جدید و دیجیتال‌سازی، توسعه صنایع رقابتی و در نتیجه افزایش صادرات کالاهای غیراولیه به میزان بیش از ۵۰ درصد طی شش سال است.

اولین دوم، ارتقای محیط کسب‌وکار و کیفیت حوزه‌های قضایی است به طوری که هیچ‌کس نیاز نداشته باشد فعالیت‌های خود را به حوزه‌های قضایی دیگر انتقال دهد و فضای کلی قابل‌اعتماد و منظم باشد. رشد سرمایه‌گذاری باید در سال ۲۰۲۰ حدود ۶ تا ۷ درصد رشد کند. رسیدن به این سطح، یکی از معیارهای کلیدی برای ارزشیابی کار دولت است.

اولویت سوم، برداشتن محدودیت‌های زیرساختی برای توسعه اقتصادی و آزاد کردن پتانسیل مناطق گوناگون است.

اولویت چهارم، آموزش دادن پرسنل جدید و ایجاد زیربنای علمی و فنی قدرتمند است.

حالا وظایف خاصمان را در این حوزه‌ها به تفصیل بیان می‌کنم.

بدون اغراق می‌توانم بگویم که نوعی تقاضای کلی نسبت به محصولات صنعتی و پیشرفته دارد در روسیه شکل می‌گیرد. بنابراین باید تأکید کنم که فرصت‌های تاریخی برای رشد کیفی کسب‌وکارها، مهندسی مکانیک و ابزارسازی، ریزالکترونیک، فناوری اطلاعات و سایر صنایع در روسیه فراهم است. فقط خود پروژه‌های ملی شامل طرح‌های تولید به ارزش حدود ۶ تریلیون

روبل در حوزه تجهیزات درمانی و ساخت‌وساز، ابزارها، سیستم‌های ارتباط از راه دور و سیستم‌های ساخت مسکن و امکانات عمومی هستند. و اینجا در این کشور، به این موارد نیازمندیم.

بنابراین اینجا خطاب من به دولت، مقامات استان‌ها و نمایندگان شرکت‌های دولتی که اینجا حضور دارند است - شما حتماً قصد دارید که مدرن‌ترین تجهیزات را آن هم با کمترین هزینه بخرید. طبعاً همه می‌خواهند در این رقابت شرکت کنند و باید رقابت کنند، اما هر جا که امکان دارد، باید از تولیدکننده‌های خودمان یعنی تولیدکننده‌های داخلی استفاده کنید. (تشویق) باید آن‌ها را پیدا کنیم و با آن‌ها همکاری کنیم. البته باید محیطی رقابتی وجود داشته باشد، اما پیشاپیش دارای ابزارهای لازم برای حمایت از تولیدکنندگان روسی هستیم. نباید این ابزارها را فراموش کنیم و باید آن‌ها را به کار بگیریم.

باید تأکید کنم که امکان دسترسی به قراردادهای دولتی باید برای همه فراهم باشد (حداقل برای شرکت‌های خودمان، شرکت‌های ملی) و سفارش‌ها باید به آن‌هایی داده شود که پایداری‌شان را با کار سخت و نتایج خوب، اشتیاق به تغییر، استفاده از تکنولوژی پیشرفته و افزایش بهره‌وری کار نشان می‌دهند و بهترین کالاهای رقابتی را عرضه می‌کنند.

در مورد صنایع دفاعی و نیز صنایع غیرنظامی، باید از توانمندی‌های کنونی‌مان برای تغییر استفاده کنیم. همکاران می‌دانند که چه می‌گویم. برای هر سال، اهداف خاصی وجود دارند. و باید به هر قیمتی که شده به این اهداف برسیم.

و البته حالا وقت کارهای جسورانه برای پایه‌گذاری کسب‌وکار و شرکت‌های تولیدی و ارتقای کالاها و خدمات جدید است. این موج توسعه تکنولوژیک به شرکت‌ها امکان می‌دهد تا بازار خود را به سرعت گسترش دهند. الان هم نمونه‌هایی از شرکت‌های موفق یا شرکت‌های نوآور وجود دارد. تعداد بیشتری از این شرکت‌ها از جمله در حوزه‌هایی مثل هوش مصنوعی، کلان‌داده‌ها، اینترنت اشیا و رباتیک لازم داریم.

به دولت دستور می‌دهم تا شرایط آسان‌تری برای سرمایه‌گذاری خصوصی روی استارت‌آپ‌های تکنولوژی‌محور و دخیل کردن نهادهای توسعه در حمایت آن‌ها ایجاد کند. از اعضای پارلمان می‌خواهم تا سریع‌تر قوانین کلیدی برای ایجاد چارچوب حقوقی اقتصاد جدید دیجیتال را تصویب کنند، قوانینی که امکان تسهیل قراردادهای تأمین وجوه بر پایه تکنولوژی دیجیتال و ایجاد خدمات و تجارت الکترونیک را فراهم می‌کند. این قوانین نباید توسعه صنایع نوآور و پیشرو را محدود کند بلکه باید توسعه آن‌ها را تسریع کند.

کلیدی‌ترین شاخص بهره‌وری تجاری و رقابت، در توسعه صادرات و ورود به بازارهای خارجی نهفته است. موفقیت صنعت کشاورزی ما هم البته نمونه خوبی از چنین پیشرفتی است. در سال ۲۰۱۸ صادرات کشاورزی ما ۱۹/۴ درصد رشد کرد و به ۲۵/۸ میلیارد دلار رسید. در سال ۲۰۲۵ باید به ۴۵ میلیارد دلار برسیم. ضمناً ما بزرگ‌ترین صادرکننده گندم هستیم (سال گذشته ۴۴ میلیون تن گندم صادر کردیم). ما حداقل یک دستاورد مهم دیگر هم داریم. خوشبختانه با پیشرفت‌هایی که پژوهشگران روسی به دست آورده‌اند، دیگر برای بذر گندم، محتاج سایر کشورها نیستیم. کارشناسان می‌دانند که این مسئله چقدر مهم است. روسیه باید تمام تکنولوژی‌های پیشرفته کشاورزی را در اختیار داشته باشد و این تکنولوژی‌ها نه تنها در مزارع بزرگ بلکه در مزارع کوچک نیز باید در دسترس باشند. این مسئله در امنیت ملی و رقابت موفق در بازارهای روبه‌رشد غذا اهمیت دارد.

ارتقای کیفیت زندگی برای آن‌ها که در مناطق روستایی کار می‌کنند، عامل کلیدی و درازمدت در رشد مداوم صنعت کشاورزی محسوب می‌شود. می‌خواهم دولت توجه داشته باشد که همین امسال باید طرح توسعه جدیدی برای مناطق روستایی تدوین شود و از ۱ ژانویه ۲۰۲۰ باید آن را به اجرا بگذاریم. (تشویق)

یک نکته دیگر: فکر می‌کنم همه موافق‌اند که منابع طبیعی سرشار برایمان یک مزیت ملی محسوب می‌شود. این منابع را باید در جهت افزایش تولید کالاهای ارگانیک به کار بگیریم. به دولت دستور داده‌ام تا برای کالاهای سالم، یک برند محافظت‌شده ایجاد کند، برندی که ایمنی تکنولوژی مورد استفاده را تضمین کند و در بازارهای داخلی و خارجی هر دو به دلیل کیفیت بالا خوشنام باشد. مطمئن باشید که این برند در خارج هم کاملاً محبوب خواهد بود چون دیگر کالای سالمی باقی نمانده است. (تشویق)

همکاران من، برای رسیدن به اهداف بلندپروازانه پیش روی کشور، باید از هر آنچه آزادی کسب‌وکار و ایجاد ابتکار را محدود می‌کند، خلاص شویم. کسب‌وکارهای شفاف نباید با خطر پیگیری جنایی یا اجرایی روبرو باشند. قبلاً در یکی از سخنرانی‌ها به این مسئله اشاره کردم و آمارهای مربوطه را هم ارائه دادم. متأسفانه وضعیت چندان بهتر نشده است.

در حال حاضر، تقریباً نیمی از پرونده‌های باز شده علیه کارآفرینان به مرحله محاکمه نمی‌رسند. این به چه معناست؟ به این معناست که این پرونده‌ها به صورت سرسری یا با شواهد مبهم باز شده‌اند. در عمل این چه معنایی دارد؟ در نتیجه این وضعیت، هر بار که یک کسب‌وکار به دلیل پیگیری قضایی بسته می‌شود، به طور متوسط ۱۳۰ شغل از دست می‌رود. باید درباره این رقم فکر کنیم چون دارد به یک مشکل اقتصادی عمده تبدیل می‌شود.

دست‌اندرکاران کسب‌وکارهای مختلف به چند مشکل حقوقی و قضایی اشاره می‌کنند. بر اساس یک سری معیارها، همه کارکنان یک شرکت فقط به صرف کار کردن در آن شرکت می‌توانند بخشی از گروهی باشند که متهم به توطئه هستند. این معیارها باید دقیقاً بررسی شود. این اصلاً منطقی نیست، اما متأسفانه گاهی اتفاق می‌افتد. و این امر منجر به بازجویی‌های سخت‌تر در طول روند دادرسی و مجازات‌های شدیدتر می‌شود. همچنین باید شرایط تمدید مدت بازداشت در طول روند رسیدگی به پرونده‌های مجرمانه اقتصادی را محدود کنیم. در حال حاضر، گاهی این تمدید بدون هیچ مبنایی اتفاق می‌افتد، فقط به این دلیل که بازپرسان وقت کافی برای انجام بررسی‌های لازم را نداشته‌اند و تأخیر در فرایند تحقیق وجود دارد.

در این مورد با دادستان کل و رئیس دیوان عالی صحبت کرده‌ایم. اتفاقی که می‌افتد این است: فردی بازداشت می‌شود و تا چند ماه بعد حتی برای بازجویی احضار نمی‌شود. دادستان می‌خواهد بداند که چرا این فرد بازجویی نشده است و به او می‌گویند که بازپرس در تعطیلات است. البته بازپرسان، خصوصاً در وزارت کشور، با تعداد زیادی پرونده جنایی روبرو هستند و باید در این مورد کاری بکنیم، باید توجه بیشتری به این موضوع داشته باشیم. احتمالاً باید منابع بیشتری صرف کنیم و تعداد بازپرسان را افزایش دهیم. اما چگونه می‌توان این وضعیت را توجیه کرد؟ فردی پشت میله‌ها می‌ماند و بازپرس هم در تعطیلات است و چند ماه است او را بازجویی نکرده است. این اتفاق نباید بیفتد و باید این مشکل را حل کنیم. من از دیوان عالی و دفتر دادستان کل می‌خواهم تمام این مشکلات را یک بار دیگر بررسی کنند و پیشنهادهایشان را ارائه دهند. (تشویق)

پیشنهادم این است که اتحادیه‌های تجاری و «سازمان اقدامات استراتژیک» یک پلتفرم دیجیتال ویژه ایجاد کنند (در واقع خودشان این کار را پیشنهاد دادند) که در این پلتفرم، کارآفرینان هر نوع اعمال فشار روی کسب‌وکار یا درخواست جلسه علنی دادگاه را به اطلاع عموم برسانند.

من از مقامات سازمان‌های اجرای قانون می‌خواهم که نگران این مسئله نباشند. این کار نوعی حمایت اضافی خواهد بود، به طوری که مقامات ارشد این سازمان‌ها فوراً اطلاعات عینی مورد نیاز برای تصمیم‌گیری را حداقل در سطح بخش‌های سازمانی دریافت می‌کنند. من از دولت و جامعه بازرگانان می‌خواهم راه‌حل‌های فنی و چارچوب حقوقی اجرای این پیشنهاد را بررسی کنند و سازمان‌های اجرای قانون یعنی وزارت کشور، سرویس امنیت فدرال، دفتر دادستان کل و کمیته بازرسی، مقررات لازم برای همکاری با کارآفرینان در مورد شکایت‌ها و ضرب‌الاجل‌ها را تدوین کنند. این پلتفرم حداقل به صورت آزمایشی باید تا پایان امسال شروع به کار کنند.

دیگر اینکه دولت دست به نوسازی کامل چارچوب تنظیمی زده است. این کار خوبی است و باید همه از آن حمایت کنیم. با این حال، معتقدم این کافی نیست. ما باید گام‌های ریشه‌ای تری برداریم. باید حقیقتاً آستین بالا بزنیم و تمام قوانین تنظیمی موجود و احکام منطقه‌ای، نامه‌ها و دستورات را تا ۱ ژانویه ۲۰۲۱ به حال تعلیق درآوریم. در این دو سالی که تا آن زمان فرصت هست، باید قوانین تنظیمی را همراه با جامعه کسب‌وکار روزآمد کنیم و تنها اسنادی را حفظ کنیم که نیازهای کنونی را پاسخ می‌دهند و مابقی را به بایگانی بفرستیم.

وقتی این مسئله را مطرح کردیم، خیلی از همکاران ما گفتند که واقعاً وحشت کرده‌اند. بله ترسناک است، اما این مشکل وجود دارد. کار ساده‌ای نیست. پرونده‌های سنگین در برخی مناطق و بخش‌ها وجود دارد. آن‌ها ده‌ها سال است از زمان شوروی و حتی زمان جنگ کریمه و اچاکیف تلنبار شده‌اند. البته منظورم جنگ سال ۲۰۱۴ نیست. (تشویق) برخی از این اسناد به زمان الکساندر گریبایدوف و حتی قبل از او برمی‌گردند. اسناد زیادی نوشته و تنظیم شده است. اما راستش را بخواهیم تردید دارم که حتی پرسنل این سازمان‌ها تمام محتویات این اسناد را بدانند. بنابراین، باید تحلیل آن‌ها را طی این دو سال کامل کنیم. دلیلی برای ترسیدن وجود ندارد. باید آستین بالا بزنیم و تمامش کنیم. باید فقط اسنادی را حفظ یا روزآمد کنیم که واقعاً برای سازمان‌دهی فعالیت‌هایمان نیاز داریم.

همکاران من، روزآمدسازی زیرساخت‌ها باید با استفاده از تکنولوژی پیشرفته شتاب پیدا کند. این امر برای ارتقای ارتباطات کشور و خصوصاً برای روسیه که با توجه به مساحتش بزرگ‌ترین کشور جهان است، ضروری است. این مسئله برای تقویت استقلال، استفاده از ظرفیت‌های کشور و تسریع رشد اقتصاد ملی ضرورت دارد.

امسال بخش راه‌آهن پل کریمه افتتاح می‌شود و این یک نیروی حرکتی قدرتمند به شمار می‌آید. (تشویق) از همین فرصت استفاده می‌کنم و از تمام کارکنان بخش ساخت‌وساز و راه‌آهن تشکر می‌کنم. دیدیم که یک راه‌آهن میان‌بر در نزدیکی کراسنودار ساخته شد و راه‌آهن اصلی هم از ساحل قفقاز به این تقاطع می‌رسد. چنانکه گفتم، قطارها در سال ۲۰۱۹ از پل کریمه می‌گذرند و این یکی از محرک‌های قدرتمند توسعه برای کریمه و سواستوپول خواهد بود.

علاوه بر این، انتظار می‌رود آزادراهی که مسکو و سن‌پترزبورگ را به هم متصل می‌کند، تکمیل شود و شغل‌ها و فرصت‌های جدید تجاری برای مردمی که در مناطق نووگورود، تور، لنینگراد و مسکو ایجاد می‌شود.

بیش از ۶۰ فرودگاه از جمله فرودگاه‌های بین‌المللی در خاباروفسک، یوژنو-ساخالینسک و پتروپاولوفسک-کامچاتسکی در شش سال آینده نوسازی خواهد شد.

در سال ۲۰۲۵، ظرفیت عبوری خط آهن بایکال-آمور و راه‌آهن سراسری سیبری ۱/۵ برابر خواهد شد و به ۲۱۰ میلیون تن خواهد رسید که برای توسعه سیبری و شرق دور روسیه بسیار اهمیت دارد.

باید تکرار کنم که انتظار می‌رود شاخص‌های کلیدی مربوط به توسعه اقتصادی و اجتماعی و کیفیت زندگی در تمام مناطق شرق دور روسیه به بالاتر از میانگین ملی برسند. این یک آرمان ملی است و یکی از اولویت‌های اصلی ما، ارتقای مناطق استراتژیک شرق سیبری و شرق دور است. تمام سازمان‌ها باید این مسئله را مد نظر داشته باشند.

در ماه سپتامبر، نشست در ولادی‌وستوک خواهیم داشت تا بحث کنیم که سازمان‌های فدرال برای شرق دور چه کارهایی انجام داده‌اند و یا می‌خواهند انجام دهند. تمام طرح‌ها برای ساخت و نوسازی جاده‌ها، راه‌آهن‌ها، بنادر دریایی، خدمات هوایی و ارتباطات باید با اولویت توسعه منطقه‌ای از جمله ارتقای این مناطق به‌عنوان مقصد مسافرت انجام شود.

علاقه زیادی نسبت به روسیه، فرهنگ ما، طبیعت ما و یادبودهای تاریخی ما وجود دارد. با توجه به موفقیت در جام جهانی فوتبال، به نظرم باید استفاده از ویزاهای الکترونیک افزایش یابد و همچنین فکر اساسی‌تری درباره نحوه تسهیل پردازش ویزا و افزایش تعداد توریست‌ها داشته باشیم.

نکته دیگر اینکه امسال باید طرحی هوشمند برای توسعه زیرساخت اقتصاد دیجیتال از جمله شبکه‌های ارتباط از راه دور و نیز ظرفیت ذخیره و پردازش داده تدوین کنیم. در این مورد هم باید به آینده فکر کنیم. وظیفه ما در چند سال آینده عبارت است از ارائه دسترسی فراگیر به اینترنت پرسرعت و شروع استفاده از شبکه‌های ارتباطی نسل پنجم.

برای دگرگونی در ارتباطات، ناوبری و سنجش از دور، باید توانمندی‌های ماهواره‌ای خود را به شکل قابل توجه افزایش دهیم. روسیه از تکنولوژی منحصربه‌فرد در این زمینه برخوردار است، اما این کارها مستلزم روزآمدسازی اساسی کل صنعت هوافضا است. به سازمان روسکاسموس و مقامات مسکو دستور می‌دهد تا سازمان ملی هوافضا را پایه‌گذاری کنند. همکارانم پیش من آمدند و در این مورد به من توضیح دادند. این پروژه خوبی با هدف یکپارچه کردن سازمان‌های مربوطه، طراحی بخش‌های مختلف و ایجاد امکانات تولید و همچنین حمایت از پژوهش علمی و آموزش دادن پرسنل است.

می‌بینیم که رقابت جهانی بیش از پیش به سمت علم، تکنولوژی و آموزش پیش می‌رود. تا همین اواخر برای کسی قابل تصور نبود که روسیه بتواند در مسائل دفاعی به پیشرفت، آن هم پیشرفت در تکنولوژی پیشرفته، دست یابد. این کار دشوار و پیچیده‌ای بود. کارهای زیادی باید از آغاز انجام می‌شد و باید موقعیت‌های جدید و راه‌حل‌های جسورانه و منحصربه‌فرد پیدا می‌کردیم. باین حال، این کار انجام شد. این کار توسط مهندسان، کارگران و دانشمندان ما از جمله افراد بسیار جوانی که با این پروژه‌ها بزرگ شدند، انجام شد. باید تکرار کنم که من جزئیات این پروژه گسترده را می‌دانم و به ضرص قاطع می‌گویم که مثلاً طراحی موشک هدایت‌پذیر ابرصوت «آوانگارد» معادل با پرتاب اولین ماهواره مصنوعی جهان است، البته نه فقط از نظر ارتقای امنیت و توانمندی دفاعی کشور، اگرچه این هدف اصلی است، اما بیشتر از نظر تاثیرگذاری بر تحکیم پتانسیل علمی و توسعه دستاوردهای منحصربه‌فرد تکنولوژیک.

یک زمان، پروژه دفاع هسته‌ای به این کشور قدرت هسته‌ای بخشید. ساخت سپر موشکی که با پرتاب اولین ماهواره مصنوعی جهان آغاز شد، به کشور امکان داد تا جستجوی صلح‌آمیز فضایی را آغاز کند. امروز ما باید از نیروی انسانی، دانش، توانمندی‌ها و منابعی که از توسعه نسل بعدی تسلیحات به دست آورده‌ایم استفاده کنیم تا همین دستاوردها را برای کاربردهای غیرنظامی داشته باشیم.

ما هنوز طرح‌های علمی و فنی بلندپروازانه جدید را اجرا نکرده‌ایم. فرمان اجرایی پژوهش ژنتیک امضا شده است و به نظرم باید برنامه مشابه و فراگیری در سطح ملی راجع به هوش مصنوعی آغاز شود.

تا اواسط دهه آینده ما باید در این حوزه‌های علم و تکنولوژی پیش رو باشیم که البته این حوزه‌ها آینده جهان و آینده روسیه را رقم می‌زنند. ما برای اجرای این پروژه‌ها باید توسعه زیرساخت‌های علمی پیشرفته را شتاب ببخشیم. ضمناً راکتور پی.آی.کی (PIK) که یک واحد پژوهش علمی کلان است اخیراً در منطقه لنینگراد آغاز به کار کرده است. طی بیست سال آینده این واحد یکی از قوی‌ترین منابع جهانی برای پژوهش نوترونی خواهد بود و به دانشمندان امکان می‌دهد پژوهش‌های منحصربه‌فردی در زمینه فیزیک، زیست‌شناسی و شیمی انجام دهند و داروها، ابزارهای تشخیصی و مواد جدید تولید کنند.

کارخانه‌های کشتی‌سازی روسیه، برای اولین بار پس از دهه‌ها می‌توانند چند نوع ناو پژوهشی مدرن بسازند که می‌توانند در مناطق استراتژیک از جمله اقیانوس منجمد شمالی و سرزمین جنوبی کار کنند و به کندوکاو در فلات قاره و منابع طبیعی اقیانوس جهانی پردازند.

ما برای تسریع توسعه قدرتمند فناوری ۷ باید یک مدل مدرن برای پژوهش و توسعه بسازیم. به همین دلیل است که در حال تأسیس مراکز پژوهشی و آموزشی در مناطقی هستیم که تمام سطوح آموزش را با پتانسیل کسب‌وکارها و امکانات پژوهشی یکپارچه می‌کنند. مراکزی مثل این ظرف سه سال باید در ۱۵ منطقه در روسیه تأسیس شوند و پنج مورد اول همین امسال پایه‌گذاری می‌شوند. سه مورد از آن‌ها- در مناطق تیومن و بلگورود و سرزمین پرم- هم در آستانه تکمیل هستند و امسال افتتاح می‌شوند.

ما نیازمند متخصصانی هستیم که با تاسیسات پیشرفته کار کنند و راه‌حل‌های تکنولوژیک در حوزه‌های گوناگون ارائه دهند. بنابراین باید برنامه‌های درسی ما در تمام سطوح آموزش حرفه‌ای روزآمد شود و آموزش‌دهی پرسنل برای صنایعی که تازه شکل می‌گیرند، سازمان یابد.

در پایان ماه اوت، روسیه میزبان مسابقات جهانی مهارت خواهد بود- همین جا برای تیممان آرزوی موفقیت می‌کنیم. (تشویق)

موفقیت آن‌ها در ارتقای جایگاه نیروی متخصص، نقش مهمی خواهد داشت. ما با تکیه بر تجربه جنبش جهانی مهارت، مدرن‌سازی آموزش ثانویه حرفه‌ای را سرعت می‌دهیم که شامل نصب تجهیزات مدرن در بیش از ۲۰۰۰ کلاس فنی در کالج‌ها و مدارس فنی تا سال ۲۰۲۲ است.

اشتیاق به زندگی شغلی آینده و خلاقیت در سال‌های کودکی شکل می‌گیرد. در سه سال آینده، با توجه به توسعه پارک‌های فناوری کودکان و مراکز آموزش مهارت‌های رایانه، علوم طبیعی و علوم انسانی، حدود یک میلیون شغل جدید در طرح‌های آموزشی فوق‌برنامه ایجاد خواهد شد. (تشویق) همه کودکان باید به این طرح‌ها دسترسی داشته باشند.

مرکز آموزشی سیریوس در سوچی دارد به یک الگوی واقعی تبدیل می‌شود. برنامه این بود که مراکز حمایت از کودکان مستعد بر پایه این مدل تا سال ۲۰۲۴ در همه مناطق افتتاح شود. اما همکاران ما گفتند که می‌توانند کار را زودتر یعنی ظرف دو سال انجام دهند. این اقدامات جهادی شایسته تحسین است. (تشویق)

فکر می‌کنم هر پروژه ملی دارای منابعی برای سرعت بخشیدن به کارها است. انتظار دارم که شرکت‌ها و جامعه کسب‌وکار در پروژه‌هایی مثل «بلیت آینده» مشارکت کنند. این پروژه به دانش‌آموزان سال ششم به بعد، فرصت‌هایی برای کشف علایق کاری و کسب تجربه واقعی در شرکت‌ها، مراکز پژوهشی و سایر مکان‌ها ارائه می‌دهد.

می‌خواهم به طور مستقیم با جوانان صحبت کنم. استعدادها، نیرو، و توانایی‌های خلاقانه شما از جمله نیرومندترین مزیت‌های رقابتی روسیه به شمار می‌رود. ما این مسئله را درک می‌کنیم و برای آن ارزش بالایی قائلیم. ما مجموعه‌ای از پروژه‌ها و مسابقات استعدادیابی طراحی کرده‌ایم که هر جوانی از مدرسه تا دانشگاه می‌تواند توانمندی‌های خود را در آن نشان دهد. این موارد عبارت‌اند از پروکتوریا، «کسب‌وکار اول من»، «من حرفه‌ای هستم»، «رهبران روسیه» و مانند آن. می‌خواهم تأکید کنم که همه این‌ها برای آن است که جوانان بتوانند از فرصت‌ها بهره ببرند. شما را تشویق می‌کنم که از این پروژه‌ها استفاده کنید و خودتان را محک بزنید، جسور باشید، طرح‌ها و رویاهایتان را به واقعیت تبدیل کنید، برای خودتان، خانواده‌تان و کشورتان کاری ارزشمند انجام دهید. (تشویق)

همکاران من، روسیه همواره کشوری مقتدر و مستقل بوده و خواهد بود. این بدیهی است. اگر روسیه‌ای اصولاً وجود داشته باشد، روسیه مقتدر است. ما باید این نکته را به روشنی درک کنیم. روسیه بدون اقتدار، دیگر وجود نخواهد داشت. برخی کشورها چنین هستند، اما روسیه چنین نیست. (تشویق)

ایجاد رابطه با سایر کشورها به معنای همکاری جهت یافتن راه‌حلی برای مسائل پیچیده به‌جای تحمیل راه‌حل است. ما هیچ رمز و رازی در حوزه اولویت‌های سیاست خارجی نداریم. این اولویت‌ها عبارت‌اند از تقویت اعتماد، مقابله با تهدیدهای جهانی، ارتقای همکاری در حوزه اقتصاد و تجارت، آموزش، فرهنگ، علم و تکنولوژی و نیز تسهیل رابطه میان ملت‌ها. این موارد زیربنای همکاری ما با سازمان ملل، کشورهای مستقل همسود، و نیز گروه ۲۰، بریکس و سازمان همکاری شانگهای است. ما معتقد به ضرورت ارتقای همکاری نزدیک‌تر در «اتحاد روسیه و بلاروس» از جمله سیاست خارجی و همکاری اقتصادی نزدیک هستیم. ما همراه با شرکای اصلی خود در اتحادیه اقتصادی اوراسیا، به ایجاد بازارهای مشترک و توسعه همکاری‌ها ادامه می‌دهیم. این امر شامل اجرای تصمیماتی برای هماهنگ‌سازی فعالیت‌های اتحادیه اقتصادی اوراسیا با طرح چینی «راه ابریشم جدید» در مسیر رسیدن به همکاری بیشتر در اوراسیا است.

روابط مبتنی بر منافع متقابل با چین در حال حاضر، عامل مهم پایداری در امور بین‌الملل و امنیت اوراسیا است که مدلی برای همکاری اقتصادی ثمربخش ارائه می‌دهد. روسیه همچنین تحقق پتانسیل‌های همکاری استراتژیک ویژه با هند را ضروری می‌داند. ما همچنان بر بهبود گفتگوی سیاسی و همکاری اقتصادی با ژاپن ادامه می‌دهیم. روسیه آماده همکاری با ژاپن برای یافتن راه‌حلی مشترک و متقابل برای امضای یک پیمان صلح است. ما تلاش داریم روابط عمیق‌تری با انجمن ملل آسیای جنوب شرقی داشته باشیم.

ما همچنین امیدواریم که اتحادیه اروپا و کشورهای بزرگ اروپایی بالاخره گام‌های عملی در جهت احیای روابط سیاسی و اقتصادی با روسیه بردارند. مردم این کشورها، از جمله مسئولان شرکت‌های تجاری، بنگاه‌های کوچک و متوسط و نیز کسب‌وکارهای اروپایی به طور کلی خواهان همکاری با روسیه هستند. ناگفته پیداست که این امر به نفع هر دو طرف خواهد بود.

خروج یک‌جانبه آمریکا از پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد، اضطرابی‌ترین و بحث‌انگیزترین مسئله در روابط روسیه و آمریکاست. به همین دلیل باید راجع به آن مفصل‌تر صحبت کنم. در حقیقت، تغییراتی جدی از زمان امضای این پیمان در سال ۱۹۸۷ رخ داده است. بسیاری از کشورها چنین تسلیحاتی را تولید کرده و همچنان به تولید آن مشغول هستند، اما روسیه و آمریکا این کار را نمی‌کنند- ما خودمان را از این نظر به اختیار خود محدود کرده‌ایم. طبعاً این وضعیت پرسش‌هایی ایجاد

می‌کند. همتایان آمریکایی ما باید همین را می‌گفتند، نه اینکه برای توجیه خروج یک‌جانبه از این پیمان، اتهامات واهی علیه روسیه مطرح کنند.

آن‌ها بهتر بود این کار را در همان سال ۲۰۰۲ انجام می‌دادند که شفاف و صادقانه از پیمان موشک‌های ضدبالستیک خارج شدند. اینکه این کار خوب بود یا بد، مسئله دیگری است. فکر می‌کنم بد بود، اما آن‌ها این کار را کردند و گذشت. این بار هم همان کار را کردند. در واقعیت چه می‌کنند؟ آن‌ها اول همه چیز را زیر پا می‌گذارند، بعد دنبال عذر می‌گردند و یک نفر را مقصر می‌کنند. (تشویق)

آمریکایی‌ها اول شروع کردند به تولید و استفاده از موشک‌های میان‌برد، و آن‌ها را «موشک‌های هدف» اختیاری برای دفاع موشکی نامیدند. بعد شروع کردند به استفاده از سیستم‌های پرتاب جهانی ام.کی ۴۱ که می‌توانند کاربرد تهاجمی موشک‌های کروز میان‌برد تاماهاک را امکان‌پذیر کنند.

دارم درباره این مسئله صحبت می‌کنم و وقت شماها و خودم را می‌گیرم چون مجبوریم به اتهاماتی که به ما زده‌اند پاسخ دهیم. آمریکایی‌ها در کنار تمام کارهایی که گفتم، به صراحت و به شکل علنی، موارد مندرج در ماده ۴ و ۶ پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان‌برد را زیر پا گذاشتند. طبق بند ۱ ماده ۴ (نقل قول می‌کنم): «هر طرف باید تمام موشک‌های میان‌برد و پرتاب‌کننده‌های این موشک‌ها را از میان ببرد... به طوری که ... هیچ‌گونه موشک یا پرتاب‌کننده‌ای ... در اختیار هیچ‌یک از طرفین نباشد.» بند ۱ ماده ۴ می‌گوید که (نقل قول می‌کنم) «به محض ورود به پیمان و پس از آن، هیچ‌یک از طرفین نمی‌تواند هیچ‌گونه موشک میان‌بردی تولید یا آزمایش کند، یا سکو یا پرتاب‌گر چنین موشک‌هایی را تولید کند.» پایان نقل قول

آمریکا با تولید موشک‌های میان‌برد و به‌کارگیری پرتاب‌گرها در رومانی و لهستان که مختص پرتاب موشک‌های کروز تاماهاک هستند، علناً از مواد این پیمان تخطی کرده است. آن‌ها مدتی پیش این کار را کردند. این پرتاب‌گرها هنوز هم در رومانی هستند و اتفاقی نیفتاده است. به نظر می‌رسد هیچ اتفاقی هم نخواهد افتاد. عجیب است. البته برای ما اصلاً عجیب نیست اما مردم باید این را بدانند و بفهمند.

با توجه به این شرایط، اوضاع را چگونه ارزیابی می‌کنیم؟ قبلاً گفته‌ام و می‌خواهم تکرار کنم: روسیه قصد ندارد این خیلی مهم است، تعمداً تکرار می‌کنم - روسیه قصد ندارد چنین موشک‌هایی را ابتدا به ساکن در اروپا به کار بگیرد. اما اگر این موشک‌ها ساخته شود و به اروپا آورده شود، و البته خبرها حاکی از آن است که آمریکا طرح‌هایی برای این کار دارد، وضعیت امنیت بین‌المللی شدیداً آسیب خواهد دید و تهدیدی جدی پیش روی روسیه قرار می‌گیرد، زیرا برخی از این موشک‌ها می‌توانند ظرف ۱۰ الی ۱۲ دقیقه به مسکو برسند. این تهدیدی بسیار جدی برای ماست. در این صورت، مجبور خواهیم بود، تأکید می‌کنم، مجبور خواهیم بود با اقدامات متقابل و نامتناسب واکنش نشان دهیم. منظور از این واکنش چیست؟

این نکته را به طور علنی و مستقیم بیان می‌کنم تا کسی نتواند بعداً ما را متهم کند، تا پیشاپیش برای همه روشن باشد که چه می‌گویم. روسیه ناچار خواهد بود تسلیحاتی را تولید کند و به کار بگیرد که بتوان آن‌ها را نه تنها در مناطقی که تهدید مستقیمی برای ما هستند بلکه در مناطقی که مراکز تصمیم‌گیری برای سیستم‌های موشکی تهدیدکننده ما در آن قرار دارند، به کار گرفت. (تشویق)

نکته مهم چیست؟ اطلاعات جدیدی وجود دارد. این تسلیحات از نظر مشخصات فنی از جمله طول مدت پرواز به سمت این مراکز تصمیم‌گیری، برای مقابله با تهدیدات پیش روی روسیه، کاملاً آماده هستند.

ما می‌دانیم که چگونه این کار را انجام دهیم و این طرح‌ها را به محض اینکه تهدیدات پیش روی ما واقعی شود، فوراً اجرا خواهیم کرد. فکر نمی‌کنم لازم باشد وضعیت کنونی روابط بین‌الملل را با بی‌مسئولیتی وخیم‌تر کنیم. ما چنین هدفی نداریم. نکته دیگری را باید اضافه کنم. همتایان آمریکایی ما تلاش کرده‌اند با پروژه دفاع موشکی جهانی، برتری نظامی مطلق به دست آورند. آن‌ها نباید خودشان را گول بزنند. واکنش ما مؤثر و کارآمد خواهد بود.

کار روی نمونه‌های پیشرفته و سیستم‌های تسلیحات که در سخنرانی سال گذشته به آن اشاره کردم، طبق برنامه و بدون وقفه پیش می‌رود. همان‌طور که اشاره کردم، تولید انبوه سیستم آوانگارد را آغاز کرده‌ایم. امسال طبق برنامه، اولین نیروهای استراتژیک موشکی به آوانگارد مجهز خواهند شد. موشک قاره‌پیمای فوق‌سنگین سرمت با نیروی بی‌سابقه در مرحله انجام یک مجموعه آزمایش‌هاست. سلاح لیزری پرسفت و سیستم‌های ناوبری مجهز به موشک‌های بالستیک ابرصوت کینژال، ویژگی‌های منحصر به فرد خود را در آزمایش‌ها و مانورها نشان داده و پرسنل نظامی نیز نحوه کار با آن‌ها را یاد گرفته‌اند.

دسامبر سال بعد، تمام موشک‌های پرسفت که در اختیار نیروهای مسلح قرار دارند، در حالت آماده‌باش خواهند بود. ما توسعه زیرساخت‌ها برای هواپیمای رهگیر میگ ۳۱ را که حمل‌کننده موشک‌های کینژال است، ادامه می‌دهیم. موشک کروز بوروستنیک با سوخت هسته‌ای و با برد نامحدود و همچنین زیردریایی بی‌سرنشین پوزئیدون با سوخت هسته‌ای و برد نامحدود دارند آزمایش‌های خود را با موفقیت طی می‌کنند.

در این شرایط، می‌خواهم خبر مهمی را اعلام کنم. قبلاً این خبر را اعلام نکردیم، اما امروز می‌توانیم بگوییم که در همین فصل بهار، اولین زیردریایی با سوخت هسته‌ای که حمل‌کننده پوزئیدون است، شروع به کار خواهد کرد. این کار طبق برنامه پیش می‌رود. (تشویق)

همچنین فکر می‌کنم امروز می‌توانم رسماً شما را از نوآوری نویدبخش دیگری آگاه کنم. چنانکه احتمالاً به یاد داریم، دفعه قبل گفتم که چیزهای زیادی برای نشان دادم داریم، اما کمی زود است. پس به تدریج می‌گوییم که چه در آستین داریم. یک نوآوری نویدبخش دیگر که طبق برنامه در حال طراحی است، زیرکون است، موشک ابرصوت که می‌تواند به سرعت حدود ۹ ماخ برسد و بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر دورتر در دریا یا زمین به هدف اصابت کند. این موشک را می‌توان از آب، از شناورها و از زیردریایی‌ها شامل زیردریایی‌هایی که برای حمل موشک‌های نقطه‌زن کالیبر طراحی و ساخته شدند، پرتاب کرد، یعنی پرتاب این موشک هیچ هزینه‌ای برای ما ندارد.

نکته دیگری که می‌خواهم بر آن تأکید کنم این است که برای دفاع از منافع ملی روسیه، دو یا سه سال جلوتر از برنامه زمانی مشخص شده در طرح تسلیحات دولتی، نیروی دریایی روسیه هفت زیردریایی چندکاره جدید دریافت می‌کند و ساخت پنج شناور طراحی شده برای اقیانوس آزاد شروع خواهد شد. شانزده مورد شناور دیگر از این نوع تا سال ۲۰۲۷ به خدمت نیروی دریایی روسیه درمی‌آیند.

نتیجه اینکه راجع به خروج یک‌جانبه آمریکا از پیمان منع موشک‌های میان‌برد و کوتاه‌برد، باید بگوییم سیاست آمریکا نسبت به روسیه در سال‌های اخیر به هیچ‌وجه دوستانه نبوده است. منافع مشروع روسیه نادیده گرفته می‌شود، حرکت‌های مداوم ضدروسیه انجام می‌شود و تحریم‌های بیشتر و بیشتری که از نظر حقوق بین‌الملل غیرقانونی هستند، بدون هیچ دلیلی اعمال می‌شوند. باید تأکید کنم که ما هیچ نقشی در ایجاد این تحریم‌ها نداشتیم. شرایط امنیت بین‌المللی که در دهه‌های گذشته

شکل گرفته است، به طور کامل و به صورت یک‌جانبه مورد فروپاشی قرار می‌گیرد و روسیه به‌عنوان تهدید اصلی پیش روی آمریکا معرفی می‌شود.

باید بگوییم که چنین نیست. روسیه می‌خواهد روابط خوب، متقابل و دوستانه با آمریکا داشته باشد. روسیه هیچ‌کس را تهدید نمی‌کند و تمام آنچه از نظر امنیتی انجام می‌دهیم، فقط یک واکنش است، یعنی اقدامات ما همگی تدافعی هستند. (تشویق)

ما به تقابل با هیچ کشوری خصوصاً قدرتی جهانی مثل آمریکا علاقه‌مند نیستیم و چنین وضعیتی را نمی‌خواهیم. باین‌حال، به نظر می‌رسد همتایان ما نمی‌توانند سرعت و شدت تغییرات در نقاط مختلف جهان و مسیر آن را تشخیص دهند. آن‌ها همچنان سیاست مخرب و غیرسازنده خود را ادامه می‌دهند. چنین مسیری برخلاف منافع خود آمریکا نیز هست. اما به‌رحال تصمیم‌گیری در این مورد با ما نیست. می‌دانیم که با افرادی فعال و مستعد روبرو هستیم اما در میان نخبگان باز هم کسانی هستند که به استثناگرایی معتقدند و باور دارند که سرور جهان هستند. البته حق دارند که هر چه می‌خواهند فکر کنند. اما حساب هم بلد نیستند؟ احتمالاً بلدند. (تشویق)

پس برد و سرعت سیستم‌های تسلیحاتی آینده ما را حساب کنند. این تمام خواسته ماست: ابتدا حساب کنید و بعد تصمیماتی بگیرید ... (تشویق) که تهدیدات جدی بیشتر برای کشور ما ایجاد می‌کند. ناگفته مشخص است که این تصمیمات روسیه را وادار می‌کند تا برای تضمین امنیتش به شکل قابل‌اعتماد و بی‌قیدوشرط، واکنش مناسب نشان دهد. (تشویق)

قبلاً گفته‌ام و باز هم می‌گویم که ما برای گفتگوهای خلع سلاح آماده‌ایم، اما بر در بسته نمی‌کوبیم. منتظر می‌مانیم تا همتایانمان آماده شوند و از نیاز به گفتگو راجع به این مسئله آگاهی پیدا کنند.

ما به توسعه نیروهای مسلح خود و افزایش شدت و کیفیت مهارت‌های نبرد خصوصاً با استفاده از تجربیاتی که در عملیات‌های ضدتروریستی در سوریه کسب کرده‌ایم، ادامه می‌دهیم. تقریباً تمام فرماندهان نیروهای زمینی، نیروهای عملیات مخفی و پلیس نظامی، پرسنل کشتی‌های جنگی، ارتش و کارکنان بخش‌های تاکتیکی و استراتژیک و نوابری حمل‌ونقل نظامی، تجربیات زیادی کسب کرده‌اند.

باید دوباره تأکید کنم که برای توسعه پایدار و درازمدت نیازمند صلح هستیم. تلاش‌های ما برای تقویت توانمندی دفاعی‌مان فقط یک هدف دارد: تضمین امنیت کشور و شهروندان به‌طوری که هیچ‌کس حتی تصور فشار آوردن بر ما یا ایجاد تخاصم علیه ما را نداشته باشد. (تشویق)

همکاران من، ما اهدافی آرمانی داریم. ما به شکل مداوم و نظام‌مند به راه‌حل‌ها دست می‌یابیم و مدلی برای توسعه اجتماعی-اقتصادی می‌سازیم که به ما امکان دهد بهترین شرایط را برای تعالی ملت‌مان ایجاد کنیم و پاسخی مناسب برای چالش‌های جهانی که به سرعت تغییر می‌کند ارائه دهیم و روسیه را به‌عنوان تمدنی با هویت خاص خود که ریشه در سنت‌های چندصدساله و فرهنگ‌ها و ارزش‌ها و آیین‌های گوناگون دارد، حفظ کنیم. طبعاً اگر قرار است همه ما، همه شهروندان روسیه در حوزه‌های گوناگون به موفقیت برسیم، تنها با تلاش مضاعف همراه با یکدیگر در جامعه‌ای متحد به این هدف دست خواهیم یافت.

این همبستگی برای حرکت به سمت تغییر همواره تصمیم آگاهانه خود افراد است. آن‌ها هنگامی این تصمیم را می‌گیرند که دریابند توسعه ملی به آن‌ها و نتیجه کار آن‌ها بستگی دارد، وقتی احساس مفید بودن و مورد نیاز بودن شکل بگیرد، وقتی هر

کسی شغلی بر اساس مهارتش داشته باشد و از آن راضی باشد و مهم‌تر از همه، وقتی عدالت گسترده و فضایی برای آزادی و فرصت‌های برابر برای کار، تحصیل، ابتکار و نوآوری وجود داشته باشد.

این عوامل توسعه همه‌جانبه را نمی‌توان با آمارها و شاخص‌ها بیان کرد، اما همین موارد یعنی جامعه متحد، مردمی که به مسائل کشورشان توجه دارند، و باور مشترک به نیرویی که داریم - همین موارد هستند که نقش اصلی را در رسیدن به موفقیت دارند. و ما به هر قیمت که شده به این موفقیت دست خواهیم یافت.

از توجه‌تان متشکرم.